

Roses

Manca de metges: creix el malestar

Pàgina 13

Figueres

No hi assití Convergència

Taula rodona sobre
"Alternatives Municipals"

Pàgina 7

Cadaqués

L'afer de l'espigó

Pàgines 16 i 17

Ràdio Liberty

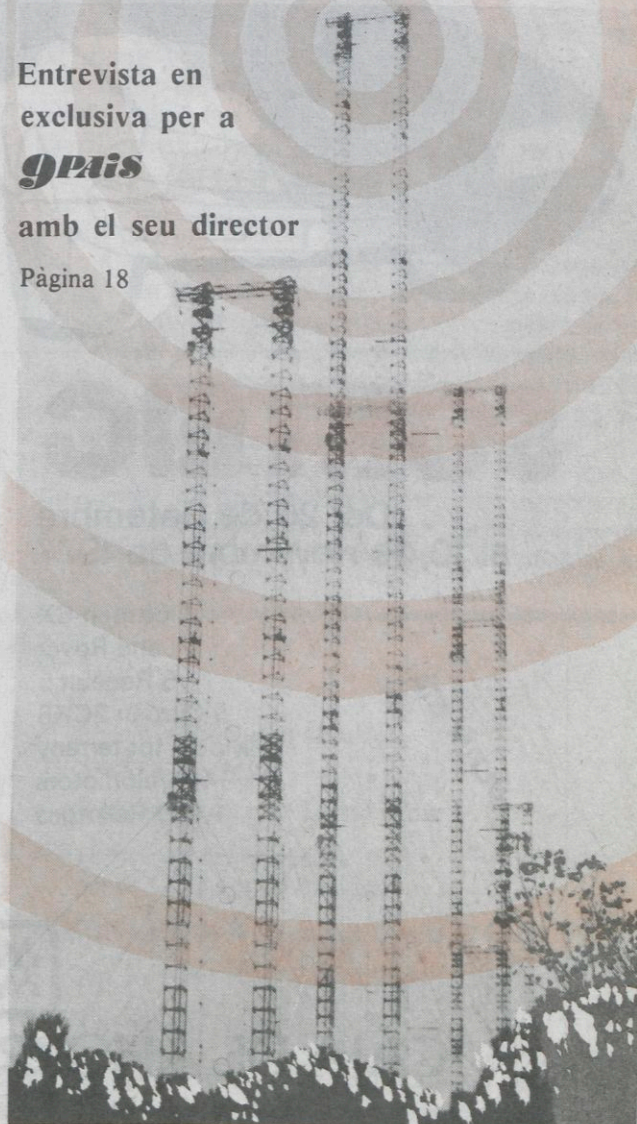
Una polèmica emissora USA a l'Empordà

Entrevista en
exclusiva per a

9 PAIS

amb el seu director

Pàgina 18

53 Dia Universal de l'Estalvi
53 Día Universal del Ahorro

SORTEIG

Del 20 de Setembre
al 10 de Novembre de 1977

ÚLTIM DIA!

1 Citroën CX
1 Land Rover
5 Renault 5
5 Citroën 2CV6
10 Motos tot terreny
40 Velomotors
1.000 Rellotges

SORTEO

Del 20 de Septiembre
al 10 de Noviembre de 1977

¡ULTIMO DIA!

1 Citroën CX
1 Land Rover
5 Renault 5
5 Citroën 2CV6
10 Motos todo terreno
40 Velomotores
1.000 Relojes

CAJA DE AHORROS PROVINCIAL
DE GERONA

La Assemblea de Catalunya ja és història

L'Assemblea de Catalunya ha mort. Dit així, potser queda massa cru, com si fos quelcom mal fet. Diguem-ho d'una altra manera: l'Assemblea de Catalunya ha acabat el seu paper i s'ha desfet.

L'acte final va ser diumenge a Sant Boi de Llobregat, la vila on reposen les despulles de Rafael de Casanova, el conseller en cap de la Generalitat quan l'Onze de Setembre de 1714; la vila que va acollir doscents seixanta dos anys després, el 1976, la primera celebració pública de la Diada Nacional, mort el dictador; la vila que l'Onze de Setembre d'aquest any va acollir un altre acte, aquest més senzill, d'homenatge a Casanova, com aperitiu de la grandiosa manifestació del milió i mig a Barcelona.

El final de l'Assemblea ha esdevingut, a més, el dia exacte que es complien els sis anys de la seva constitució, clandestinament a la parròquia de Betlem de la Rambla de Barcelona. Però ja feia alguns mesos que havia deixat de ser l'organisme bàsic de l'oposició democràtica catalana i exemple d'unitat per la resta d'Espanya.

Per això, aquesta mort de l'Assemblea ha estat ben natural. Des de les eleccions del 15 de juny, en què el poble català va elegir els seus representants, l'Assemblea havia deixat de tenir sentit.

S'havia creat, justament, com a fruit d'un moviment popular de característiques ben singulars, sense equivalents a altres països. La participació de partits polítics, organitzacions sindicals, associacions de veïns i altres entitats permetia atorgar-li provisionalment el caràcter d'organisme representatiu del poble de Catalunya en la lluita contra la dictadura, de la que fou sempre l'avantguarda, des d'aquell 6 de novembre de 1971 que reuní més de trescents delegats al bell mig de Barcelona, sense que la policia se n'enterés, en un dels èxits més sonats de la política clandestina.

No han mancat veus que han reclamat la supervivència de l'Assemblea, tot dient que els seus quatre punts bàsics, concretats en l'eslogan famós "llibertat, amnistia, estatut d'autonomia", encara no han estat assolits. Aquests quatre punts, per si algú, no ho recorda bé, deien exactament així:

"1. La consecució de l'amnistia general dels presos i exiliats polítics.

2. L'exercici de les llibertats democràtiques fonamentals: llibertats de reunió, d'expressió, d'associació — inclosa la sindical—, de manifestació i dret de vaga, que garanteixi l'accés del poble al poder econòmic i polític.

3. El restabliment provisional de les institucions i dels principis configurats en l'Estatut de 1932, com a expressió concreta d'aquestes llibertats a Catalunya i com a via per arribar al ple exercici del dret d'autodeterminació.

4. La coordinació de l'acció de tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica".

Es ben cert que el punt 3 no s'ha assolit, sinó tan sols el restabliment provisional de la Generalitat, sense Parlament ni Tribunal de Cassació i és ben cert també que hom pot dir que l'amnistia aconseguida no és total, tot i que el mateix Xirinacs ha reconegut que era la màxima possible en les circumstàncies actuals. Però també és cert, que aquests quatre punts estaven formulats en funció d'una determinada estratègia política, l'estratègia de la "ruptura" demoràctica amb les institucions franquistes.

Des del mateix moment que els partits polítics varen acceptar, de bon o mal grat, aquesta és una altra qüestió, la via reformista a la democràcia, els quatre punts de l'Assemblea havien d'acabar adaptant-s'hi. Això és el que ha passat, i de totes maneres cal no deixar de valorar que on hi ha hagut una situació més "rupturista" ha estat justament a Catalunya amb el restabliment de la Generalitat, ni que sigui de manera provisional, i el retorn del seu President de l'exili, ni que sigui amb un nomenament del Rei.

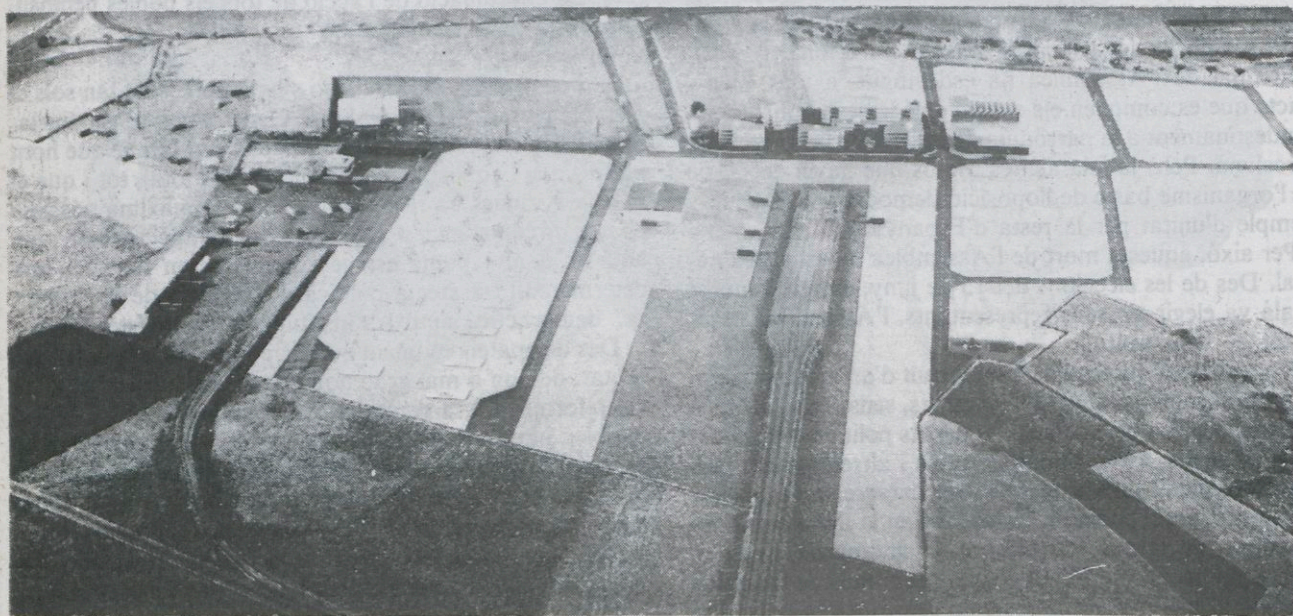
El vot del poble atorgat massivament als partits catalanistes i d'esquerra és una garantia de què d'esperit de l'Assemblea seguirà viu. Molts dels seus homes són ara diputats o senadors. Encara que una colla de partidets i grups minoritaris parlin ara de transforma-la, és ben clar que l'Assemblea de Catalunya ha mort i ben dignament. El que ara surti, amb el nom que sigui, serà una altra cosa. L'Assemblea de Catalunya ja ha passat a la història. Amb lletres d'or.

Sumari

• La crisi de Roses	Pàg. 5	• El nostre treball a la Moncloa, per Ernest Lluch	19
• L'ensenyament del català a Figueres	9	• Entre bastidors, per Samsó Oliver	20
• 6 x 9, per By Sens	10	• Llibres per a la mainada, per M. ^a dels Àngels Anglada	21
• Crònica de Cadaqués	11	• Crònica de la Societat, per Carles S. Costa	23
• Tribuna política	13	• Art	24
• Bústia	15	• Televisió	25

REVALORICE SU DINERO!

invirtiendo en terrenos industriales

POLIGONO INDUSTRIAL EMPORDÀ INTERNACIONAL

Area de Servicio para el Centro de Inspección Fitosanitaria Vilamalla

- Plan de Ordenación aprobado por la C.P.U. el 7/10/74 (B.O.P. 19/10/74).
- Plan de Urbanización aprobado por la C.P.U. el 22/11/76 (B.O.P. 18/12/76).
- A 4 kilómetros al Sur de Figueras.
- A 3 kilómetros de la salida 12 (zona peaje) de la Autopista A-17.
- A 1 kilómetro de la estación de ferrocarril de Vilamalla.
- Al pie del Cinturón de Ronda Este de Figueras (hoy N-II).
- Viales de 17 y 15 metros de anchura.
- Agua, electricidad y teléfono.
- Porcentaje de edificación superior al 85 por ciento.
- Oficina bancaria.
- Locales disponibles para oficinas.
- Báscula puente.
- Depacho Aduana y TIR - Inspección FITO y SOIVRE.
- Próxima construcción de 100 viviendas por la Caja de Ahorros Provincial de la Diputación de Gerona.

información:

PRODASA

VILAMALLA

tel. 50 04 12

ext. 36

apartado 162

FIGUERAS

Director general:

Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:

Vicenç Burgas

Coordinació:

Narcís J. Ferrer

Jordi Vallmajó

Secretari de redacció:

Juli Molons

Redactors i col·laboradors:

Xavier Amir

Maria Àngels Anglada

Joaquim Ballesteró

Martí Balló

Enric Frigola

Ferran Garrido Pallardó

Antoni Godoy

Jordi Gratacós

Ramon Guardiola

Jaume Guillamet

Joan Guillamet

Alfons Gumbau

Albert Gurt

Xavier de Lerma

Montserrat Minobis

Josep Maria Ortega

Narcís Pijoan

Josep Playà i Maset

Àngel Quintana

Jaume Quintana

Miquel Riera

Carles S. Costa

Josep Maria Salvatella

Miquel Sempere

Jaume Sureda i Prat

Nuri Vallmajó

Montserrat Vayreda i Trullol

Torner Malé (fotografia)

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Laçauca, 21 - 1er. C

Telèfon 50 57 63

FIGUERES

Gerent:

Alexandre Liaño

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Departament de publicitat:

Josep de la Fé

Disseny publicitat:

Pere Prats

Fotocomposició:

**Ingro, Fotocomposició/Servicios
BARCELONA**

Impress:

Vallesana de Publicacions, S. A.

c/. Calders, 21-25

SABADELL

Distribució:

Distribuidora dels Països Catalans

Edita:

EDITORA EMPORDANESA, S. A.

c/. Portella, 9

FIGUERES

President:

Carles López Cusi

Dip. Legal: B-18920-1977

La crisi de Roses

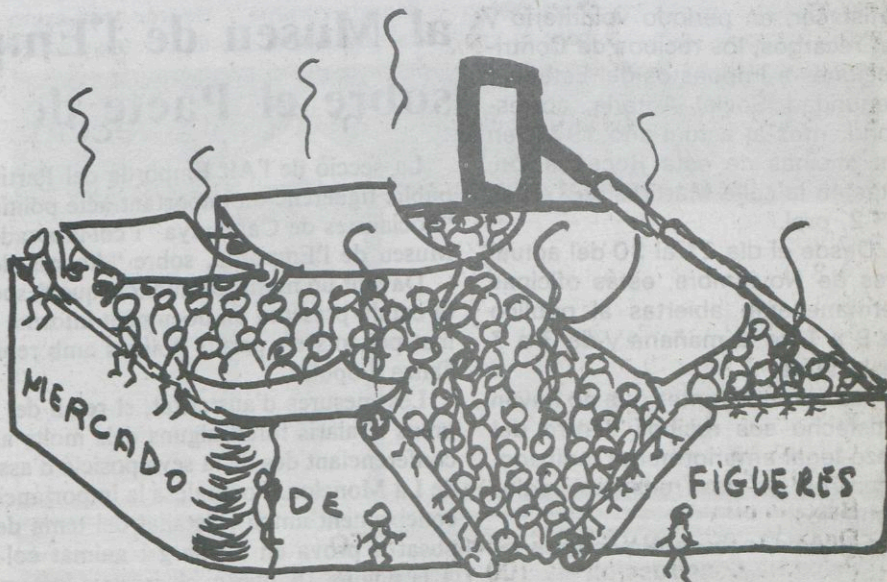
La crisi que es desenvolupa al Consistori de Roses assoleix ja nivells d'escàndol. La dimissió de sis regidors (quatre per raó de demostrar llur total desacord amb la política municipal) porta o ha portat la vila al colapse. Tant és així que bé pot dir-se que no existeix Ajuntament.

Només dos consellers i un batlle accidental es mantenen en llurs càrrecs, en un intent desesperat perquè el vaixell que va a la deriva no s'enfonsi. Càrrecs, a més, sense cap suport popular, orientats per un secretari d'Ajuntament contra el qual els regidors dimittits centren part de les seves crítiques.

Aquests quatre consellers volen els comptes clars. Han demanat amb insistència que se'ls informi de l'estat de les arques municipals, i l'alcalde accidental, al cap i a la fi responsable, no se n'ha volgut assabentar.

Roses és, potser, l'exemple més proper i més clar que tenim per demostrar que les eleccions municipals són urgents. És un exemple que els Ajuntaments de la dictadura es troben en una situació insostenible, que duen a les poblacions al colapse. És l'exemple d'uns ajuntaments, de les persones que hi ha darrera d'ells, que també s'aferren a les consignes d'aguantar com es pugui. Però cada dia que passa és un dia menys que manca per a arribar a l'acabament. És possible que tampoc aleshores no quedin els comptes aclarits. Però allà cadascú amb la seva responsabilitat. Els regidors dimittits, no hi ha dubte, hauran mantingut una postura honrada.

A. R.

Brevísimo

LA BANCA EN FIESTA

El pasado día 4 de los corrientes, festividad de San Carlos Borromeo, los banqueros celebraron la fiesta de su santo Patrón con toda una serie de actos de muy diversa índole. Por la tarde, en el campo de fútbol, dos combinados disputaron un emocionante partido que finalizó con un justo empate a tres tantos. Ambas selecciones desarrollaron un juego lleno de fuerza y coraje en una tarde plácida y con bastantes espectadores, en su mayoría compañeros de los protagonistas.

Después del festival infantil y una popular audición de sardanas en la Rambla, los actos acabaron con una cena de hermandad en los locales del Motel Ampurdán. A destacar en esta cena-baile la actuación de un grupo de l'Escala con sus habaneras que logró un rotundo éxito. En fin, la gente de las "pelas" pasó un buen día aunque a la mañana siguiente las huellas

Anuncios oficiales

RECAUDACION DE CONTRIBUCIONES

Se recuerda a todos los contribuyentes de esta Ciudad de Figueras y demás municipios de este Partido Judicial, que a las 7 de la tarde del día 30 del actual mes de noviembre, terminará el plazo para satisfacer, en período voluntario y sin recargos, los recibos de Contribuciones e Impuestos del Estado y Seguridad Social Agraria, correspondientes al actual año 1977, en las oficinas de esta Recaudación, sitas en la calle Mártires de Teruel, n.º 2, pral.

Desde el día 21 al 30 del actual mes de Noviembre, estas oficinas permanecerán abiertas al público de 9 a 1 de la mañana y de 3 a 7 de la tarde.

Los contribuyentes que no hayan satisfecho sus recibos dentro del plazo legal anteriormente indicado, incurrirán en los recargos reglamentarios.

Figueras, a 5 de Noviembre de 1977

El Recaudador

de la batalla se notaban en las caras de muchos de de ellos.

HAY QUE EVITAR PERSONALISMOS

Los periódicos, y esto es sabido, nacen en momentos determinados y tienen siempre unos fines lógicos. Es natural, y yo diría hasta necesario, que unos y otros defiendan las posturas que crean más idóneas y para ello, semana tras semana, todo el equipo trabaja para informar a sus lectores. A veces las posturas entre dos entidades son diferentes ya que cada una ve, siente y comprende a su manera.

Todo lógico, normal y humano. Pero nunca se debe caer en personalismos. Si a veces pensamos diferente, sólo son dos puntos de vista, dos opiniones. El que quiera ver más pies al gato, caerá en el personalismo y la verdad es que vedettes sobran por esos mundos de Dios. La cultura catalana creo que está por encima de todo esto y para ella trabajamos todos. Los que no quieran colaborar

que no lo hagan, sin más. Excusas y posturas personales sobran ahora y siempre.

LAS BANDERAS ESTARAN PREPARADAS

La enfermedad del honorable Tarradellas nos ha quitado un día de fiesta grande en Figueres. Los preparativos que a primeras horas del viernes hacían los figuerenses para recibir al presidente de la Generalitat, quedaron suspendidos por la noticia de su repentina enfermedad. No importa, las banderas están preparadas y cuando llegue el momento ondearán con el —por cierto— poco color que tienen. Que tampoco se hagan ilusiones personas o grupos políticos como líderes del recibimiento. Será el pueblo figuerense quien saldrá a la calle para recibir a su presidente, no importa si esta semana o la próxima. A fin de cuentas, quienes hemos querido su vuelta somos nosotros, el pueblo de Catalunya.

Alex

Ernest Lluch, al Museu de l'Empordà, parlà sobre el Pacte de la Moncloa

La secció de l'Alt Empordà del Partit Socialista de Catalunya (C) oferí al públic figuerenc un important acte polític. El diputat gironí per la candidatura "Socialistes de Catalunya" i col·laborador de 9 PAÍS, Ernest Lluch, parlà, al Museu de l'Empordà, sobre "Acords de La Moncloa".

Davant un nombrós auditori que desbordà la capacitat del local, l'economista català presentà un document-informe entorn de les condicions del pacte firmat per tots els partits polítics amb representació parlamentària, llevat d'"Aliança Popular".

Les mesures d'austeritat, el retall del pressupost nacional i la relació entre preus i salaris foren alguns dels molts aspectes socio-econòmics estudiats pel conferenciant des de la seva posició d'assessor i ponent d'una de les comissions de La Moncloa. Fou palesa la importància de la informació de primera línia i el coneixement ampli i detallat del tema del diputat que, com a colofó, va ésser posat a prova en un llarg i animat col·loqui.

A la pàgina 19, oferim als nostres lectors un interessant article d'Ernest Lluch, exclusiu per a 9 PAÍS, sobre el tema.

Los vecinos de la calle La Jonquera

Un año más, estuvieron en La Salut de Terrades

La novena romería de la Asociación de Vecinos de la calle La Jonquera al *Santuari de la Salut de Terrades*, tuvo lugar el domingo día 30 de octubre. Esta romería, que se ha convertido en tradicional, se revistió de la concurrencia y simpatía acostumbradas.

En la explanada del Santuario fueron proclamadas las nuevas Pubilla y damas de honor, distinciones que recayeron en Margarita Vilanova Guardiola, María Dolores Rubio y Lucrecia Noriega, respectivamente, las cuales, tras ser investidas y obsequiadas con ramos de flores y otros presentes, entraron en el templo acompañadas del resto de los miembros de la Asociación.

Se ofició seguidamente la santa misa, en el transcurso de la cual, el presidente, Pere Masquef, ofreció a la Virgen dos cirios votivos que se colocaron sobre el altar, al pie del cual fueron depositados los ramos de flores que portaban algunos de los asistentes.

Masquef, la Pubilla y algunos miembros de la Asociación de Vecinos.

Posteriormente, los romeros se reunieron en un almuerzo de hermandad organizado en el restaurante del Santuario. La comida concluyó animadamente, sorteándose diversos obsequios entre los asistentes.

Con motivo de esta celebración, el

presidente de la Asociación de Vecinos, Pere Masquef, ha dicho: "Creemos recordar que esta Asociación fue en su día la primera que se constituyó en la provincia de Girona, y mantiene vivo el rescoldo popular y fraternal que es su propia esencia".

Un fragment de calçada romana, mutilat

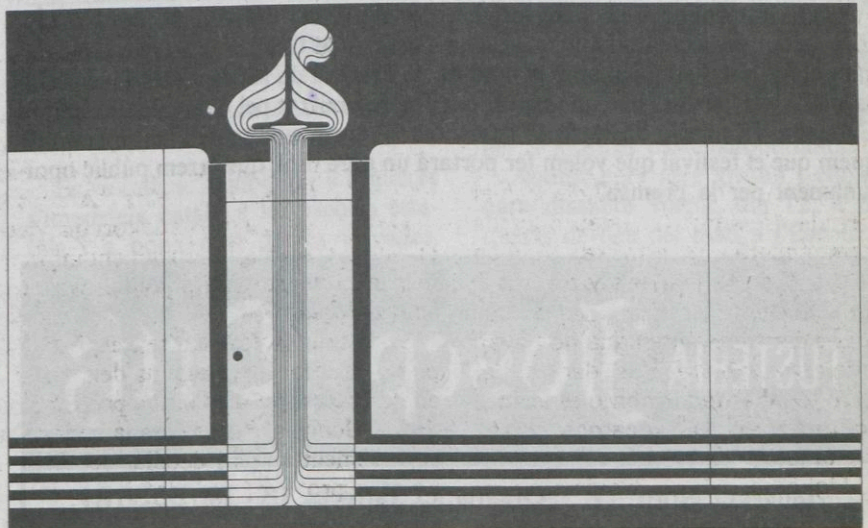
El Grup d'Art i Treball denuncia el lamentable fet i demana que s'hi posi remei

El Grup d'Art i Treball, del Centre Excursionista Empordanès, mitjançant un comunicat que ens ha lliurat, fa una denúncia. Després d'assenyalar que, d'un temps ençà, el nostre patrimoni artístic i natural ve patint tot un seguit d'atemptats que malmeten considerablement els nostres monuments i el nostre paisatge, diu:

"Una de les destrosses que hem pogut observar darrerament, és la lamentable mutilació que ha sofert un fragment de calçada romana, situada prop de Pont de Molins. A la susdita calçada, hom li ha obert una rasa per tal de posar els tubs de la nova canonada que ampliarà el servei d'aigües a la ciutat de Figueres. Així mateix, s'ha vist afectada la calçada per un nou camí, que passa paral·lel a la canalera".

mal ja és fet; però confiem que l'empresa responsable d'aquests desperfectes repararà dintre el possible els

danyos causats, puix que són molt escasses les restes de vies romanes que ens queden a la nostra comarca."

En un comunicat, explica les seves raons

“Alternatives Municipals” en la taula rodona sobre CDC no volgué participar

El Comitè Executiu de Convergència Democràtica de Catalunya a Figueres va prendre l'acord de no assistir a la taula rodona sobre “Alternatives Municipals”, programada per al propassat dissabte, dia 5, pel Congrés de Cultura Catalana.

Aquesta decisió, segons un comunicat que ens va fer arribar CDC, es basà en una sèrie de defectes formals en la convocatòria de l'esmentat acte, entre els quals destacaven els següents:

1) Convocatòria prèvia amb tan sols 48 hores d'anticipació per a estudiar conjuntament l'estructura de l'acte.

2) Manca d'informació sobre el tema del debat que, segons els organitzadors, havia de girar entorn del treball elaborat pels equips del CCC i

que es feia públic només 4 hores abans d'iniciar-se la taula rodona.

3) Proposta de debat en el qual seria la taula (organitzadors) qui formularia les qüestions sobre les quals s'havien de pronunciar els partits i organitzacions.

4) Impossibilitat de poder assistir a alguns dels actes informatius previs per haver-los celebrat en locals distints als anunciats, sense haver-ho fet públic.

Convergència Democràtica diu en la susdita nota o comunicat que vol explicitar el seu programa d'alternativa municipal i debatre'l ampliament davant els estaments interessats —associacions de veïns, barris, agrupacions sectorials, entitats, etc.— “sense cap mena de mediatització ni possibilitat de confusionisme”, condicions que, al seu entendre, no reunia l'acte esmentat.

Per altra banda, CDC manifesta que assumeix les seves responsabilitats com a partit polític, amb voluntat de govern, o sigui, com a medi de participació dels ciutadans en els afers col·lectius, acceptant la crítica i control de la seva gestió pública per altres forces socials, amb la tasca de les quals s'ha de complementar, però no confondre.

“Per aquestes circumstàncies —acaba dient el comunicat de Convergència Democràtica—, si bé valorem positivament el Congrés de Cultura Catalana, creiem que no havíem d'assistir a un acte informatiu, en el qual es marginava la participació popular i s'intentava centralitzar el debat sobre els temes d'interès dels organitzadors i no del públic assistent i, en definitiva, d'una acte que no responia a l'enunciat que se'n feia en el programa.”

Així ho comunica ERC

El “I Festival de Música dels Països Catalans” portarà un altre nom

Esquerra Republicana de Catalunya (Comarcal Alt Empordà), ens comunica el següent:

“Tal com anunciarem anteriorment per mitjà del número 26 de 9 PAÍS, ERC té en projecte l'organització d'un Festival de Cançó Catalana; però davant el fet que s'anuncià amb el nom de “I Festival de Música dels Països Catalans” i assabentats que un festival que fou organitzat pel Congrés de Cultura Catalana a Castelló d'Empúries l'estiu del 76 portava el mateix nom, comuniquem que el festival que volem fer portarà un altre títol, que farem públic oportunament per la premsa”.

FUSTERIA **Josep Ortiz**

Taller: c/. Nord, 17 Vilasacra Oficina: c/. Tarreres, 16 - Tel. 50 36 81 FIGUERES

Més de
7.000
persones
llegeixen
cada setmana

9PAÍS

Congrés de Cultura Catalana**Problemàtica de l'ensenyament del català a Figueres****Diverses raons fan imperiosa la normalització immediata de la nostra llengua**

(De la nostra redacció, per Jordi Pla).

—Dintre el cicle d'actes programats per a celebrar el final d'àmbit de Mitjans de Comunicació, tingué lloc al Museu de l'Empordà una taula rodona sobre la problemàtica de l'ensenyament del català a la nostra ciutat. Lluís Plana, Felip Posatí, Maria Verdager i Jordi Pla com a ensenyants, i Salvador Minobis com a pare de família, analitzaren les diverses raons que fan imperiosa la normalització immediata del català a l'escola, per passar després a una valoració de la situació en què es troba aquesta problemàtica als diferents centres d'ensenyament de Figueres.

Es denuncià la marginació que l'escola ha fet d'uns aspectes fonamentals en la personalitat del nen com són la pròpia llengua i el bagatge cultural, en el sentit més ampli, del país. L'escola, durant aquests anys, ha impartit uns determinats coneixements, però no ha acomplert la seva funció bàsica d'educar globalment, en tant que ha escamotejat allò que per al nen és un dret i per a ella un deure ineludible. No educar totes les facetes de la personalitat del nen és atemptar contra l'harmonia del seu desenvolupament. Just el contrari del principal objectiu que ha d'acomplir qualsevol tasca que pretengui ésser pedagògica.

Es féu referència a l'anacrònic sistema de proveïment de places escolars, que, imposat pel centralisme, ha estat i és encara un eficaç mitjà per a castellanitzar l'escola. Val a dir que, per a aquest curs 1977-78, s'han destinat a diferents escoles de "la província de Girona" gairebé quaranta mestres titulars, provinents de diversos punts de l'Estat Espanyol, que lògicament no saben un borrall de català. Associacions de pares de País i el Port de la Selva, llocs afectats per aquests nomenaments, han fet totes les gestions possibles per aconseguir una fórmula que permetés salvar la situació, però no hi ha hagut res a fer.

Respecte a la qüestió de l'ensenyament en català, s'oferiren els resultats de diverses experiències fetes, pels quals es pot constatar com nens catalanoparlants que han rebut l'ensenyament en la seva llengua, arriben a assolir una major fluïdesa expressiva, no solament en català, sinó també en castellà. Es coincidí en la necessitat peremptòria de normalitzar el català en tots els nivells d'ensenyament, no com una assignatura "especial", sinó plenament assumida en els programes oficials. Cal, doncs, que les classes de català siguin previstes en el pressupost escolar.

rio incluyan la enseñanza de la Lengua Catalana como una materia más, utilizando todas las posibilidades de que disponga el Centro por modestas que sean inicialmente."

Les classes de català a les escoles estatals de Figueres són subvencionades per l'Ajuntament. Cal observar, tanmateix, que les condicions laborals dels professors que les imparteixen són força minses. En aquest sentit, hem de fer avinent que, ara com ara, no s'ha cobrat res d'aquest curs. Si, a més, considerem que aquests professors no cobren els mesos de juliol i agost i que els mòduls salarials han esdevingut del tot esquifits, podem concloure que la situació s'allunya molt de la normalitat desitjable.

L'acte va finalitzar amb un col·loqui que comptà amb nombroses intervencions. S'hi féu esment del cas de l'I.N.E.M. que encara avui ignora olímpicament l'ensenyança de la Llengua Catalana, com en els tèrbols anys del franquisme.

Curs de Llengua Catalana per a mestres castellanoparlants

La Delegació d'Òmnium Cultural ha tramès una circular a tots els directors de les escoles de Figueres i de l'Alt Empordà, on els assabenta que l'esmentada delegació organitza i patrocina un curs de Llengua Catalana per a mestres castellanoparlants.

Aquest curs serà gratuït i començarà dissabte vinent, dia 12, a dos quarts de deu del matí a l'Escola de Formació Professional, carrer Nou, 53.

Tots els interessats s'hi podran matricular el mateix dia 12, un quart abans de començar les classes.

Finalment, la junta figuerenca d'Òmnium Cultural prega que els directors de les escoles ho facin saber a tots els mestres de parla castellana que tenen.

MESTRES QUE NO SABEN CATALÀ

Es va plantejar la trista situació en què es troba la insípida, incolora i inodora cultura oficial que arrosseguem dels nostres anys escolars. N'és una mostra la quantitat de ciutadans del país que es troben en seriosos conflictes a l'hora d'expressar públicament llurs idees i opinions. En resulta un llenguatge híbrid i desgavellat, tant si parlen castellà, car no l'han pogut sistematitzar, com si parlen castellà perquè aquest no respon a l'estructura del seu pensament.

CLASSES SUBVENCIONADES PER L'AJUNTAMENT

Es va indicar també que a Figueres s'imparteix català a les escoles estatals i a bona part de les privades. Això no obstant, falta un bon tros perquè assolixi un "status" d'assignatura normal (mínim de tres hores setmanals, inclosió en els butlletins i llibretes d'escolaritat, etc.). En aquest context, és oportú recordar la circular que la Delegació del M.E.C. a Girona ha enviat a tots els directors d'escoles estatals recomenant-los que "...en la elaboració del plan de trabajo y hora-

6 x 9

Por BY SENS

UNA LECCION GASTRONOMICA

L'Empordà ha vuelto a cubrirse de gloria gastronómica. De vez en cuando pasa. Diríamos que cuando se lo propone. Y no solamente de gloria gastronómica, sino de fraternidad, de esplendor, de detalles generosos para con el visitante. Ciertamente, no es nuevo. Constituye ya un "estilo" que puede partir de cualquiera de sus ámbitos. Por algo —por muchas cosas que parten de una manera de ser, de un señorío y al propio tiempo de una sencillez tan llana como el país— cuando nombramos al Empordà fuera de sus límites, notamos en los ojos de las gentes un súbito brillo que nace como de un ancestral prestigio que reposa en los adentros.

—Això es fer país— decía un "gourmet" mientras degustábamos una selección de vinos con la denominación de origen "Empordà-Costa Brava", en Peralada junto con personas de diferentes nacionalidades. Y lo era. Y lo había sido la cena de la noche anterior —una lección gastronómica— en l'Escala. Y se continuaría haciendo por la tarde, muy cerca de la frontera.

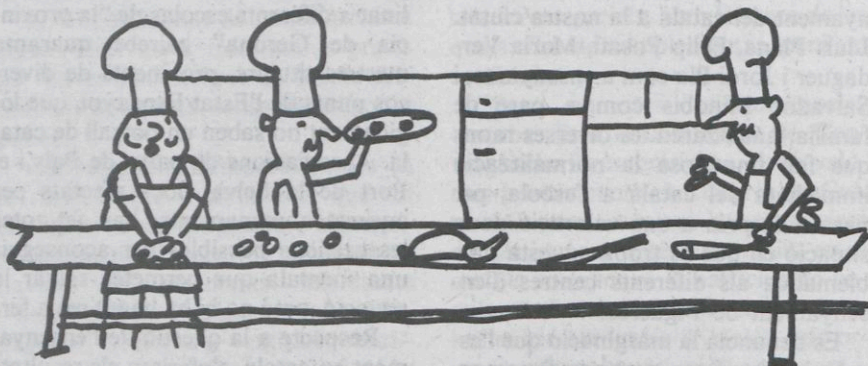
Seguíamos un espacio, el último, del capítulo internacional que ha celebrado en España, entre Barcelona y el Empordà, la cofradía de la "Chaîne des Rôtisseurs", después de la brillante ceremonia de entronización de sus nuevos miembros celebrada en el histórico Salón de Ciento del Ayuntamiento barcelonés. El programa de nuestro ámbito incluía una visita al Teatro-Museo Dalí y una recepción en el Ayuntamiento figuerense. Después de un contacto con las ruinas de Empúries, apareció el sensacional "sopar mariner" ofrecido en el hotel Nieves Mar de l'Escala. Gastronómicamente habrá sido, y con puntua-

ción destacada, el mejor recuerdo que se llevan los miembros de la "Chaîne" en este capítulo. Tanto los profesionales como los aficionados a la buena mesa —mientras sorbían un "cremat de rom", con un fondo de haveneres de "Els Pescadors de l'Escala" —comentaban el "reencuentro" con la gastronomía, pues la cena anterior en el hotel Princesa Sofía y después de un pródigo aperitivo, se había quedado realmente estrecha, sin apenas otra mención —aislada— de los vinos (Marqués de Monistrol blanco

amb melindros y Pinya natural al kirsch. En su momento justo hubo también el refrescante sorbete de limón.

Por último, en los jardines del hotel Mercè Park, tuvo efecto un "àpat típic sobre l'herba", realizado por D. Luís y D. Joan Durán. Con la meteorología plenamente a favor, el ambiente estuvo logrado.

—Es un día per acabar el carret— decía un señor que hacía dos meses que no sacaba la Kodak y no estaba dispuesto a perderselo. Y, efectiva-

especial, reserva 5º año; Coronas de Torres y Codorniu N.P.U). El menú del Nieves Mar estaba quedando, en cambio, como una lección. Lástima que, debido a lo avanzado de la hora, el "chef" y su brigada de profesionales no pudieran recoger la ovación que se merecieron. Se habían retirado a descansar. Estuvieron sus realizadores, los hermanos Frederic y Valeri Ballester, satisfechos por los resultados que provocaba una cocina elevada a arte. El "gran chancellor" de la "Chaîne", Mr. Jean Valby, patentizó en unas breves palabras la agudeza del elogio. Los comensales ampurdaneses simplemente sonreían. Como si los alardes gastronómicos ya no sorprendieran. El menú, previa una verdadera selección de aperitivos, fue el siguiente: "Bisque" de marisc. Llobarro al forn "Nieves". Llagosta de la Costa a la catalana. Crema cremada

mente, había algunos detalles que merecían el disparo fotográfico. El plano general, por si mismo, era bueno porque el paisaje como fondo ya da de sí. Pero es que ver a los miembros directivos de la "Chaîne", franceses en su mayoría, tomando café, copa y puro, tocados con la barretina de papel (con el menú impreso) que fue distribuida, era un tema de concurso. Y el perfil del "gran chancellor", merecía, aparte, un primer plano. Recordamos también a la "fanfarre" de Colliure para incluirla desde cualquier ángulo en la temática...

Aparecieron, en el transcurso de la comida campestre, varios de los platos típicos. "Platillo de pollastre amb bolets", "Peus de porc amb naps", "Mandonguilles amb sepions", "costelles", "botifarres". En los postres, "bunyols", "panellets", "pomes al forn". Y en las bebidas se incluyó el "aigua naf" y "resolis"... Fue el epílogo de la lección.

LAS INFLUENCIAS RECIENTES

Me aseguran que el otro día un marido se estaba divirtiendo muchísimo, casi con protagonismo, en una alegre "boite" y de madrugada. Pero también es verdad que lucía visible pegatina en la solapa. Ponía: "Autorizat".

KIOR'S
JOAN ORTIZ

TAPISSERIES
MOQUETES - CORTINES

PARQUETS, REVESTIMENTS DECORATIUS

c/. Tarreres, 16 - Telèfon 50 36 81

FIGUERES

Cadaqués: El greu problema dels aiguats Cal el traspàs del poder de l'Administració a la Generalitat

(Del nostre corresponent).- Reunits en sessió extraordinària, al saló d'actes de la Societat Recreativa "L'Amistat", el propassat dia 20 d'octubre, el poble amb l'Ajuntament i les forces polítiques representades en l'Assemblea Democràtica, per tal de tractar a fons el tema de les repetides inundacions que pateix la vila, per unanimitat s'acordà formular el següent document, que signaren 432 veïns:

"Repetides vegades, per part de l'Ajuntament, s'ha posat en evidència la necessitat de la canalització de la Riera i construcció d'un nou pont.

Aquesta història comença el setembre del 1971, a causa d'un aiguat que provocà 3.000.000 de pessetes de pèrdua a la vila. L'Ajuntament adreçà un escrit al governador civil de la província, demanant la planificació del conjunt Riera-Pont.

Repetides vegades es va insistir prop de l'Administració sobre aquesta necessitat. L'any 1975 s'envià un escrit al governador civil recordant que, des del 1974, existeix en caràcter d'estudi a la Comissaria d'Aigües del Pirineu Oriental l'esmentat projecte.

El 1977 un altre aiguat ocasionà 10.300.000 pessetes de pèrdues i es va fer l'expedient per a declarar "zona catastròfica" la vila de Cadaqués, expedient que com mai, com tots els altres, no va ser resolt, i ara ens trobem que aquesta riera que passa pel bell mig del poble ha quedat destrossada i que l'únic pas que uneix les dues parts del poble és el pont que està a punt de caure i que no cau perquè està apuntalat per una gran quantitat de peus-drets que fan de barrera i tap a l'aigua, provocant en gran part la inundació. Inundació que, en alguns indrets de la població, aixeca els asfaltats, aixeca clavagueres i tubs d'aigua, enderroca parets i malmet comerços, cellers, hortes i establiments...

Juntament amb aquest expedient es va concretar al Govern Civil que el projecte del conjunt Riera-Pont es trobava totalment acabat i pendent d'aprovació a la secció de projectes de la Direcció General d'Obres Hidràuliques a Madrid, enviat a l'aten-

ció del Sr. Carles Roig, cap de secció.

També, i degut a aquest aiguat l'Assemblea Democràtica de Cadaqués va fer un manifest, queixant-se de l'estat riera-pont i demanant un Pla d'Ordenació General de la vila, que fou amplament difós per la premsa.

L'alcalde de la vila, senyor Isidre Escofet, declarà oportunament a la premsa: "A les nostres reiterades demandes d'auxili a l'Administració i per a posar en marxa les obres de canalització de la riera, que el seu estat va ser la causa de la situació angoixosa que va viure la població, i davant la justificada por que es repeteixi, hem tingut com a contestació fins al moment el més absolut silenci." I en un altre punt, es refereix: "A la sordera recalçant dels nostres Organismes Administratius".

Vista tota aquesta història, els reunits demanen al Ministeri d'Obres Públiques que si ell es creu competent resolgui amb la màxima urgència el problema, i si no que faci ràpidament el traspàs de poders a la Generalitat de Catalunya, perquè aquesta pugui emprendre amb decisió les solucions adients.

Creiem que la nova situació política del país obra esperances que el poble serà realment escoltat i que la democràcia mostrarà la seva efectivitat enfront de sistemes autoritaris dictatorials i caducs que, conjuntament amb les inundacions que hem sofert, han agreujat els problemes econòmics, exhaurint els pocs cabals de què disposa el Municipi, havent deixat abandonat totalment el poble.

Demanem als nostres parlamentaris que es facin ressò i activin les gestions oportunes per a la definitiva solució del nostre problema".

Fins aquí el text aprovat a la reunió del 20 d'octubre.

Confeccionat un nou expedient de "Zona Catastròfica", s'envià al Govern Civil, on entrà amb data del 24 de l'esmentat mes. Entre el 24 i el 30, s'efectuaren diverses gestions i entrevistes. Entre elles, amb el governador, el senador Ferrer i el diputat Sala que s'interessaren pel problema i es que-

daren còpies de documents i fotografies inherents a l'expedient.

Cal dir, també, que en el mateix període, i posat l'Ajuntament en contacte telefònic amb la Confederació Hidrogràfica del Pirineu Oriental, es comunicà a Cadaqués que el projecte era aprovat a Madrid des de les darreries de setembre i que el pressupost inicial era de 13.259.235 pessetes i que, amb tota seguretat, hauria sofert un increment de vora un 25 per cent. També telefònicament es comunicà a Cadaqués que la població hauria d'aportar entre un 30 i un 35 per cent del cost del projecte i totes les despeses de tramitació i possibles expropiacions.

Així mateix, i telefònicament, els de Cadaqués tingueren coneixement que abans-d'ahir, dilluns, el governador havia d'anar a Madrid, per tal de tractar de resoldre el problema.

I per això, precisament, en una reunió recentment celebrada al poble, a la qual assistiren més de 400 persones, s'acordà fer públic el manifest que hem transcrit i informar a la premsa del que passa...

ELECTRICISTA INDUSTRIAL

para mantenimiento. Deberá hacerse cargo del mantenimiento y reparación de circuitos de mando, control eléctrico e hidráulicos.

Dependerá directamente del jefe de fabricación. La Empresa ofrece formación en el aspecto Hidráulico.

Se considerarán todas las ofertas. Interesados dirigirse, detallando conocimientos y experiencias al apartado n.º 53 de Figueras.

1902 - 1977

AGRUPACIÓ MÚTUA DEL COMERÇ I DE LA INDÚSTRIA

MUTUALITAT DE PREVISIÓ SOCIAL

DES DE 1902 OFERIM UNA ÀMPLIA
GAMMA DE PREVISIONS I D'AJUTS.

**DEFUNCIÓ • MALALTIA • INVALIDESA
ALTA CIRURGIA • ORFANDAT
PREMIS A L'ANTIGUITAT MUTUALISTA.**

SI VOSTÈ JA ÉS SOCI:

I no pertany a totes les nostres Seccions, pot sol·licitar d'inscriure's a les que vulgui, mentre no hagi arribat a complir 50 anys.

SI VOSTÈ NO ÉS SOCI:

Segurament l'interessa de conèixer punt per punt els beneficis que presta l'Agrupació als seus associats.

Poden ingressar com a socis de l'Entitat els homes i les dones que tenen una edat compresa entre els 16 anys complerts i els 40 anys no complerts.

A HORES D'ARA TENIM MÉS DE 190.000 ASSOCIATS.

Consideri l'eloqüència de les xifres següents:

Són quantitats satisfetes durant el passat mes de juny

Prestacions	Pessetes
Per DEFUNCIONS	10,1 Milions
» MALALTIES	20,1 »
» INVALIDESA	5,1 »
» ALTA CIRURGIA	15,1 »
» ORFANDAT	7,4 »

**DE MOLT BON GRAT FACILITEM INFORMACIÓ AL
NOSTRE EDIFICI SOCIAL, O BÉ PER CARTA
SI S'ESTIMA MÉS ESCRIURE'NS.**

Avgda. José Antonio Primo de Rivera, 621
(cantonada Via Laietana). Tel. 318 18 00 Barcelona-10

Peralada Presentación de los vinos de "Ampurdán-Costa Brava"

(De nuestro corresponsal). En el transcurso del Capítulo Internacional de la Chaîne des Rôtisseurs, recientemente celebrado en Barcelona-Gerona-Costa Brava, celebróse un acto de presentación de los vinos de la comarca a los asistentes a dicha convención gastronómica. Este acto tuvo lugar en el castillo de Peralada y estuvieron presentes los miembros del Consejo magistral de dicha cofradía, así como miembros de la "Ordre Mondial des gourmets degustateurs", representantes del Consejo Regulador de la Denominación de Origen "Ampurdán-Costa Brava" y asistentes al Capítulo.

• En el decurso de dicho acto, el Secretario del Consejo Regulador en representación del mismo, dio la bienvenida a los asistentes y glosó brevemente las peculiares características de los vinos de la zona, así como de la propia comarca y de sus viñedos, destacando como virtud principal de los caldos ampurdaneses la honestidad de su elaboración, así como la personalidad de estos vinos.

• A continuación, tuvo lugar una degustación, en la cual estuvieron representados todos los vinos elaborados por las firmas inscritas en el Consejo Regulador mereciendo el unánime aplauso de los asistentes al acto, los cuales fueron obsequiados igualmente con una botella de vino de la zona como recuerdo de su estancia en tierras del Empordà-Costa Brava.

• Es de destacar que en el transcurso de las distintas manifestaciones gastronómicas que se celebraron con motivo del Capítulo, se sirvieron vinos de Denominación de Origen "Ampurdán-Costa Brava" que merecieron una gran aceptación entre los asistentes, entre los cuales abundaban los buenos conocedores del vino y destacados degustadores.

• Sin presunción, puede afirmarse que el vino del Empordà ha ganado una nueva batalla en esta larga y difícil lucha para alcanzar el lugar que en realidad le corresponde entre los vinos catalanes y que por desconocimiento del público en muchas ocasiones injustamente no ocupa.

Ja tenim Generalitat!

L'alegria ha estat tan grossa, que aquests darrers dies tothom diu el mateix: Ja tenim Generalitat! Això sí: descafeïnada, aigualida, desensucrada, devaluada; però la qüestió bàsica és que tanmateix, en aquests moments, tenim quelcom que ens ha obligat a suar sang per aconseguir-ho.

Ara bé. Què podem obtenir d'aquesta Generalitat? Primer de tot, tots els catalans han de saber que no pot fer miracles; és impossible i absurd arribar a creure que aquest escadusser i encara no constituït govern català, ens ho solucionarà tot, com si fos un joc de màgia.

La situació política, econòmica i social de la nostra nació és tan espatllada, que la Generalitat es trobarà amb uns problemes molt gruixuts, que, sens dubte, impossibilitaran redreçar-ho tot, sense que el poble català es posi incondicionament al seu costat, sense fer cabal de les campanyes organitzades per grups contraris al nostre alliberament nacional, i fent pinya, tots plegats, contra els problemes que durant 40 anys de corrupció i caciquisme han hipotecat gairebé el futur nacional de Catalunya.

És per tot això que hem d'adonar-nos ja ara mateix que l'actual moment polític és d'una importància històrica superlativa. Cal que cada ciutadà tingui suficient personalitat per a no deixar-se manipular per cap dictador; sigui de la mena que sigui. Catalunya ja n'està tipa, ben tipa de dictadures. El poble català s'ha de convèncer definitivament que té dret d'existir amb una personalitat nacional. Que ningú no té el privilegi de perseguir i reprimir altrí, perquè la seva forma d'actuar, social i políticament, sigui diferent a la pròpia.

No volem bretolades. Volem gent que tingui esperit constructiu, que treballi i que lluiti enèrgicament, anteposant sempre els interessos de Catalunya als interessos de classe i de partit. Volem diàleg i educació política. Desitgem —ja ara— una democràcia autèntica; que respecti els Drets Humans. Cal —i això mai no ens cansarem de remarcar-ho— que tots els catalans siguem ciutadans conscients, perquè poguem defensar amb fermesa la nostra petita i minvada Generalitat; intentant aconseguir que l'esquerra que ara s'ha fet en el mur franquista, es vagi ampliant. Es així com podrem filtrar-hi les llibertats que tant hem esperat. Unes llibertats que acabin d'un cop, amb la tònica feixista d'aquests darrers anys, en els quals el poble català ha estat manipulat sense vergonya pels qui més cridaven o es movien. Només el desori, només l'autoritarisme dels crits, els feia semblar més nombrosos.

Ara vivim un moment històric per Catalunya. La responsabilitat que, tant si volem com si no, tots els catalans tenim damunt les nostres espatlles es molt grossa. Cap de nosaltres ha de fer el joc de l'estruç. És possible que algun dia se'ns demani què varem fer per ajudar a aixecar Catalunya. Tot català hauria de contestar aquesta pregunta, pensant que, si més no, s'hi va fer amb les dents per recolzar una Generalitat que, sens dubte, pot arribar a aconseguir que alguns serveis ens siguin traspassats, amb la dotació econòmica escaient.

*Secretariat de la Comarcal
d'Esquerra Republicana
a l'Alt Empordà*

Roses

Se generaliza el malestar ante la falta de médicos

(De nuestro corresponsal, por Martí Balló).— En el curso de un acto unitario en el local de la *Unión Fraternal*, promovido por las centrales sindicales CC.OO. y U.G.T., se abordaron diversos temas de la actualidad local, destacando el que hace referencia a la deficitaria asistencia médica de la Seguridad Social, que está levantando generales protestas en la población.

Como se recordará, la conflictividad dio comienzo tras el accidente que costó la vida al doctor Pereira una noche del pasado mes de agosto, siendo él y otro más (el doctor García Rodríguez) quien tenía a su cargo la asistencia a los afiliados de la S.S. Ahora y ello es fácil comprobarlo, con las prestaciones del doctor

García no basta y se está causando un grave perjuicio, más aún, un atentado a la salud pública en detrimento de la masa de asociados que, en definitiva, sólo reclama y para ello también paga, una mejor prestación por parte de la Seguridad Social.

DOS MEDICOS, POR LO MENOS

A pesar de las gestiones realizadas desde entonces hasta la fecha, primero por el Ayuntamiento y posteriormente por todos los partidos políticos y la *Associació de Veïns*, el Instituto Nacional de Previsión no ha cubierto todavía la vacante, debido a los lentos trámites burocráticos que atrasan

considerablemente la incorporación de dos médicos, por lo menos, tal como se especificaba en la petición respaldada, por si fuera poco, por las firmas de casi 600 vecinos.

Ante la apasionada actitud de los asistentes, cuya reacción desbordó los otros temas iniciales a discutir, la reunión estuvo basada casi en exclusiva en lo que concierne a la cuestión sanitaria, comprometiéndose las arriba citadas centrales sindicales a intentar por todos los medios a su alcance, hallar urgente solución para este penoso problema. Posiblemente sería necesario ahora más que nunca, la existencia en Roses de una Cooperativa Sanitaria de la que ya nos hicimos eco en uno de los primeros números de 9 PAÍS.

AGRUPACIÓN DEPORTIVA

FIGUERAS
ZONA VILATENIM

REPULSA DE LA CNT

La CNT de Figueres desea expresar su pública repulsa por las mutilaciones que ha sufrido su Nota de Prensa sobre el conflicto de la empresa CARESA, aparecido en el último número del semanario 9 PAÍS. Queremos creer que ello se debe a razones de tiempo y espacio y no a censura ideológica pero, a pesar de todo, y acogiéndonos al derecho inviolable de la libertad de expresión, exigimos la publicación íntegra de nuestra nota o, por lo menos, del apartado 5.º de la misma, recortado casi en su totalidad y que decía así:

(Denunciamos)... "La actitud del Secretariado de Comisiones Obreras al publicar unilateralmente su comunicado en la Prensa Local del que se desprende, aunque sin decirlo, que C. C. O. O. ha sido el portavoz de la lucha en la empresa. Vamos a aclarar las cosas:

Los trabajadores del Comité tanto de Comisiones como de CNT acordaron lanzar conjuntamente un comunicado informando del conflicto y sus incidencias. Cuando esto llegó a conocimiento del Secretariado de Comisiones Obreras, inmediatamente y

por su cuenta lanzaron el comunicado, con lo que demuestran que a pesar de hablar continuamente de "unidad" lo único que les interesa es hacer propaganda de SU Sindicato.

Queremos recordarles que en el Comité elegido directamente por la Asamblea de Trabajadores de CARESA y formado por cuatro miembros, dos de ellos eran militantes de CNT. Por eso les recomendamos a los señores del Secretariado de C. C. O. O. un poco de honradez y que en vez de hablar tan abundante y demagógicamente de "unidad" sobre el papel, empiecen por hacerla realidad en la práctica de las luchas obreras."

Por otra parte y a pesar del comprensible comunicado de apoyo de UGT a su militante Valentín Suárez, nos ratificamos por completo en nuestras denuncias sobre el mismo, por la simple razón de que se basaban en hechos reales.

La Sección Sindical de CNT en CARESA quiere aclarar, por último, que mediante estas notas no pretendemos iniciar una guerra de comunicados entre centrales (como insinúa el titular de su revista). Lo único que queremos es desenmascarar la actitud reformista, oportunista y burocrática

de ciertos individuos y "organismos" que dicen representar a la clase trabajadora. Nosotros no pretendemos "representar" a nadie, somos simplemente trabajadores sindicalistas revolucionarios que luchamos por la autoemancipación de nuestra clase, y ello nos obliga a denunciar estas actividades pasando por encima de cualquier siglas, incluidas las nuestras si fuera necesario.

*Sección Sindical CNT en CARESA
Federación Local - CNT Figueres*

Nota de la Redacción.- Efectivamente, tiene razón la Federación Local de la C. N. T. al advertir que la nota de prensa fue amputada y está en lo cierto al suponer que se debió a razones de espacio. También fue amputada la nota de la U. G. T. que se publicaba en la misma página. Pero se cuidó mucho que los cortes no desvirtuaran sus contenidos, lo cual, al parecer, se consiguió. Como podrán suponer, el montaje de un periódico comporta muchos problemas, entre ellos el de espacio. De cualquier forma, también hubieramos estado en nuestro derecho a resumir los comunicados, lo que no hicimos para valorar el esfuerzo de todos ante el conflicto.

LOS SUBNORMALES Y SU PROBLEMÁTICA

Ustedes han venido preocupándose periódicamente del problema de los subnormales. Por ello le agradecería la inclusión de estas líneas que abundan sobre el tema.

Hemos sabido, de una parte, que la Federación Española de Asociaciones Protectoras de Subnormales, se ha dirigido al Presidente del Gobierno en protesta por haberse soslayado el tema de la *educación especial* en los acuerdos de La Moncloa. Ello lleva implícita una acusación contra los partidos políticos, por haber hecho suya la bandera de los minusválidos durante la campaña electoral olvidando ahora sus promesas.

De otra parte, quedamos informados de que el Sr. Trias Fargas sigue en su lucha iniciada y que tiene como fin la presentación en las Cortes de un proyecto de ley, ya redactado, y que ha merecido la aprobación de los portavoces de todos los grupos parlamentarios. La propuesta, pues, camina ya hacia el Congreso.

La actuación del líder de Esquerra Democrática de Catalunya habrá tranquilizado a la Federación Española antes citada. Sin embargo, siendo la ley, si se aprueba, muy importante, habrá que tener en cuenta el comportamiento de buena parte de ciudadanos, que Trias Fargas critica muy agriamente, y con razón, que ponen una barrera insalvable a la educación conjunta de sus hijos normales y los que no lo son. Educación mixta que, cuando es permitida por los equipos médicos correspondientes, resulta altamente beneficiosa para los mentalmente disminuidos.

Permítanme que, a través de 9 PAÍS, me dirija a esa clase de padres, invitándoles a reflexionar, a fin de que no aparezcan ante la sociedad como seres anormales, utilizando el más suave de los calificativos. C. C. (Barcelona)

BAR-GRILL
el Bruixot
Mas Pau
CARRETERA D' OLOT A 4 KM. DE FIGUERES

*
Tots els diumenges i dies de festa, a l' hora de dinar trobareu en el Grill El Bruixot cuina catalana a preus populars.
I de dijous a diumenge berenars i sopars musicals amenitzats pel pianista Josep Maria Surrell.

Hom demana la paralització del projecte

Després de la desfeta del paisatge de Cadaqués ocasionada per l'Ajuntament, en ampliar les ribes (carretera que voreja el mar), ara hi ha l'amenaça de la construcció d'un espigó de desembarcament, entre les platges d'Es Poal i Es Pianc. Aquest espigó tindria una llargària de 20 metres per 1,70 d'alçària.

reunió va resultar força manipulada per part dels convocants.

De les persones interessades a favor del projecte, cal esmentar, a part

POLEMICA I MANIPULACIÓ

Aquest projecte ha aixecat una gran polèmica, no solament de caràcter local, sinó també entre la gent interessada en la conservació de la nostra malmesa costa.

Davant d'aquesta problemàtica, es fa urgent l'elaboració d'un Pla General d'Ordenació adequat a les característiques i condicions de Cadaqués, observant en aquest pla la necessitat d'un via de circumvalació interior, que descongestionaria el tràfec de pas a Port Lligat, i amb ramals d'accés a

les diferents platges, cosa que anul·larien les antiestètiques ribes, que han mutilat els acantilats que vorajaven el mar.

El projecte, promogut per l'alcalde, senyor Escofet, el CIT (el president de la societat recreativa "L'amistat", senyor Figa, n'és el cap visible) i el pòsit de pescadors (entitat quasi inexistente, car a Cadaqués només hi ha enguany tres famílies dedicades a la pesca d'ofici), estigué uns dies exposat a diversos llocs públics, alhora que el batlle convocava els veïns a una reunió per tal de tractar de l'assumpte. Però, segons sembla, aquesta

de l'alcalde i el senyor Figa, el senyor Josep Lladó, de l'Hotel "Playa Sol" (situat a la platja d'Es Pianc), que fou promotor (d'amagototis) de les obres de la riba; el senyor E. Alà Rovira (que aquest any ha adquirit una goleta de 12 metres), i el senyor Alsius, arquitecte resident a Barcelona, autor del projecte d'espigó, amb una casa a Cadaqués i que aquest any ha adquirit, també, un balandre.

ARGUMENTS NO GAIRE CONVINCENTS

Les raons que dona l'Ajuntament

cte, que només afavoreix una minoria

Jordi Gratacós

per a construir l'espigó són tres:

- 1) Protegir la platja d'Es Poal.
- 2) Desembarcar, i
- 3) Donar aigua a les barques.

Aquests arguments no semblen pas gaire convincents a nivell popular, a part que si aquestes necessitats, tan sospitosament "urgents", fossin reals, ja s'haurien fet centenars d'anys abans.

Per altra banda, el Grup Defensa del Medi Ambient ha fet públic un comunicat que respon clarament a les argumentacions fetes per l'Ajuntament. Entre altres coses, aquest comunicat diu:

a) La protecció de la platja d'Es Poal s'aconseguiria retornant la riba d'Es Pianc al seu estat inicial i mai

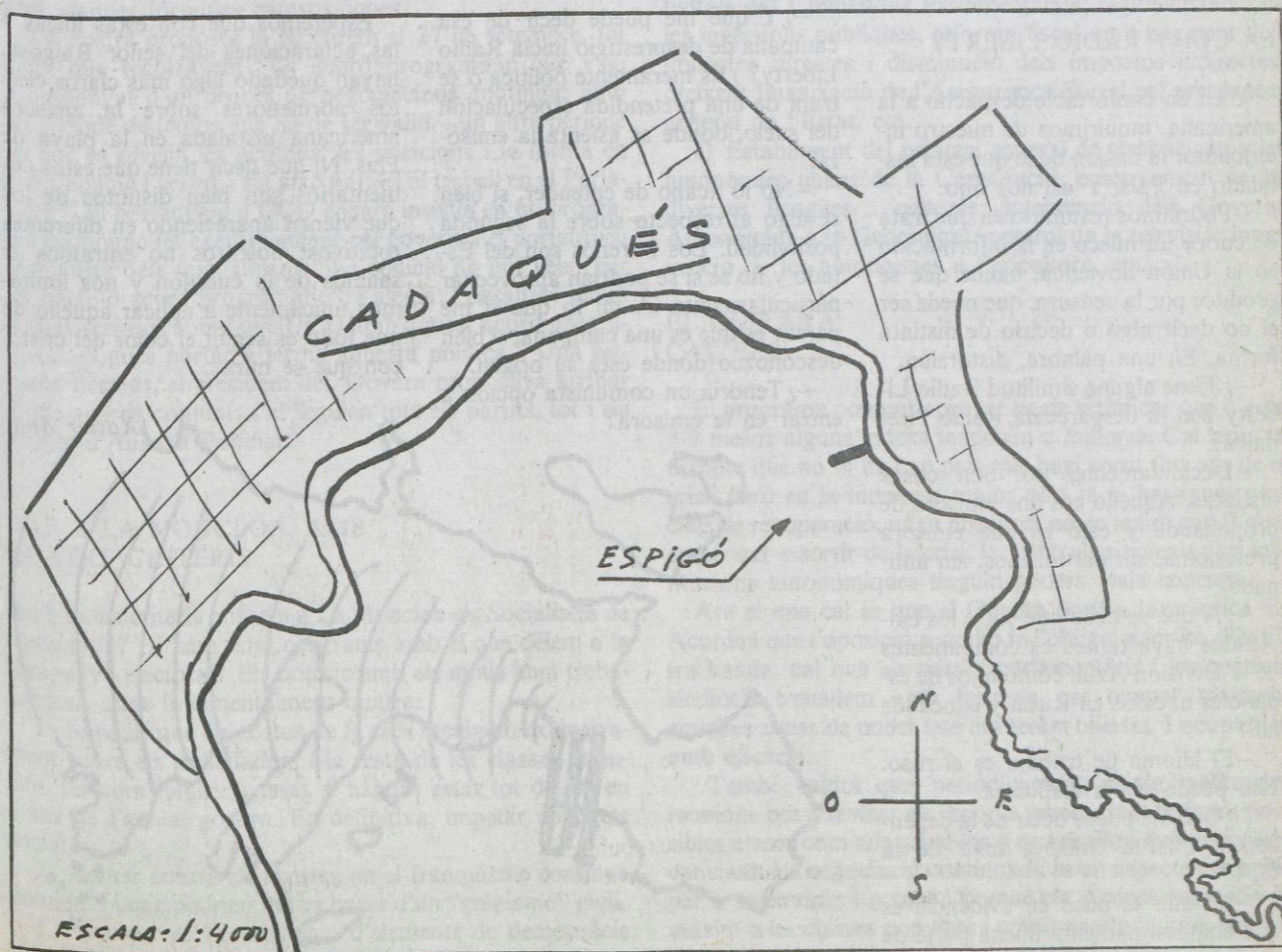
construint un espigó que impediria encara més la disposició de la sorra acumulada pels corrents marins.

b) No cal desembarcament d'una forma tan sospitosa i urgent, quan els pescadors de Cadaqués porten centenars d'anys sense precisar de l'espigó. Poden habilitar-se argolles, per exemple, a les parets de les diverses ribes (ja n'hi ha algunes), fent innecessària la destrucció de la fesonomia de la badia.

c) Les úniques "barques" que necessiten aigua potable són els iots i balandres de cinc o sis estiuejants, que són els promotors del projecte. Només cal dir que l'arquitecte que ha redactat el projecte és un estiuejant de Barcelona que, precisament aquest estiu, s'ha comprat un balandre".

"Recolzem la negativa donada al projecte pel c conseller del Patrimoni Artístic senyor Freixes —acaba dient el comunicat—, alhora que reclamem la paralització d'aquest projecte en particular i la de tots aquells que s'intenten fer arreu de les nostres comarques, fins a arribar a assolir una situació que possibiliti la participació popular a uns plans d'ordenació global, que tinguin com a primordial objectiu la protecció dels interessos comunitaris per damunt dels privats".

Aquest comunicat dona suport a la campanya començada per l'Assemblea Democràtica de Cadaqués, recolzada també per la Coordinadora de Grups Ecologistes de les Comarques Gironines i de la Catalunya Nord.

La verdad de y sobre Radio Liberty

Antonio Raigosa, su director, habla de la polémica emisora americana

La polémica Radio Liberty, ubicada en la playa de Pals y que se empezó a construir en 1958, realizando su primera emisión el 23 de marzo del 59, con un transmisor de 100 kw que aún funciona, ocupa hoy nuestra atención en 9 PAÍS y, concretamente, la entrevista que sostuvimos con su subdirector en funciones de director, Antonio Raigosa, cubano él y excelente conversador.

Digamos, antes de empezar el diálogo, que la emisora es una entidad privada no lucrativa, según palabras del propio Raigosa, y que el emplazamiento en Pals se debió a que en toda la parte europea de la Unión Soviética llegan las ondas desde este punto en primera reflexión y así la emisión es más efectiva. Los terrenos son propiedad del Estado español, así como sus transmisores, antenas y edificios —aunque resulte paradójico que Radio Liberty sea entidad privada—, hasta un coste en su día de 350 millones de pesetas.

LA CIA Y RADIO LIBERTY

Y en un confortable despacho a la americana, inquirimos de nuestro interlocutor la misión de lo que está instalado en Pals. Y así nos dijo:

—Podríamos resumirlo en que trata de cubrir un hueco en la información en la Unión Soviética, bache que se produce por la censura, que puede ser el no decir algo o decirlo de distinta forma. En una palabra, distorsión.

—¿Tiene alguna similitud Radio Liberty con la desaparecida Radio Pirenaica?

—Decididamente, no. Son cosas distintas. Aquello era una emisora de propaganda y esto es una emisora profesional, sin partidismos, sin antinada.

—¿A qué se debe que entre los empleados haya tantos ex-combatientes de la División Azul, como hijos de españoles nacidos en Rusia y educados allí?

—El idioma de trabajo es el ruso. Ello puede ser la respuesta.

—¿Qué me puede decir de la dependencia que la emisora tuvo de la CIA?

—Lo que se puso en evidencia es que clandestinamente buena parte de

la financiación venía de la CIA, y cuando el Congreso en 1971 se enteró reestructuró el asunto y estuvimos dos años recibiendo fondos de la asignación del Departamento de Estado (mediados del 73), nombrando entonces una comisión de cinco personas cara a estudiar las actividades de la emisora. Emiten éstos su informe y como resultado proponen al Congreso que sea un organismo autónomo, bajo la legislación de la Junta E. U. de Radiodifusión Internacional. Esta Junta lleva a cabo los presupuestos anuales y supervisa las actividades. La prensa aireó el tema y se vió también que había aportaciones particulares, y en cuanto a la CIA lo que es seguro es que no existía constancia de sus aportaciones.

“UN COMUNISTA, DE ENTRADA, YA NO VENDRIA AQUI A BUSCAR TRABAJO...”

—¿Y qué me puede decir de esa campaña de desprestigio hacia Radio Liberty? ¿Es meramente política o se trata de una pretendida especulación del suelo, donde se asienta la emisora?

—No lo acabo de entender, si bien sé algo al respecto sobre la segunda posibilidad. Los terrenos son del Estado y no sé si se podrían aprovechar particularmente. A mí lo que sí me parece es que es una campaña, si bien desconozco dónde está su origen.

—¿Tendría un comunista opción a entrar en la emisora?

—Yo creo que la respuesta es que de entrada ya no vendría a buscar trabajo. Supongo también que hay muchas clases de comunistas, si bien no creo ya apurándome que nosotros lo aceptáramos, sin que ello quiera decir que aquí haya que ser anticomunista. No creo que tuviera opción.

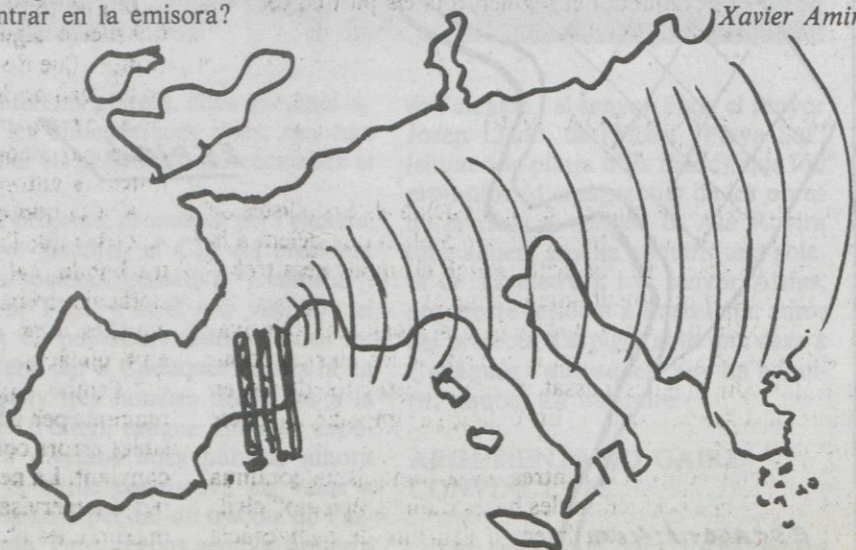
—¿No ha pensado, señor Raigosa, que la emisora podría entrar en el terreno de la ingerencia?

—Mire usted: en una resolución aprobada por los países del Atlántico Norte, hay todo un informe al respecto, concretamente en un comité de información, educación y asuntos culturales, en el que terminantemente y de una forma clarísima se dice que el impartir y recibir información entra de lleno en los derechos humanos y esto no es ingerencia; lo que si lo es, es impedir o tratar de interferir las emisiones.

CONCLUSION

Esperemos que con estas líneas y las aclaraciones del señor Raigosa, hayan quedado algo más claros ciertos pormenores sobre la emisora americana instalada en la playa de Plas. Ni que decir tiene que estos comentarios son bien distintos de los que vienen apareciendo en diferentes rotativos; nosotros no entramos ni salimos de la cuestión y nos limitamos únicamente a aplicar aquello de que todo es según el color del cristal con que se mira...

Xavier Amir

El nostre treball a La Moncloa

Per Ernest Lluch

La gravetat de la situació econòmica, així com la denúncia de la inexistència d'una resposta per part dels últims governs del general Franco i els primers de la Monarquia, foren dues constants de la nostra campanya electoral. El govern d'UCD, sorgit després del 15 de juny, deixà passar més de tres mesos sense tampoc fer res per a sortir d'una situació que, si havia començat pel 1973, no parava d'empitjorar.

LA NOSTRA PROPOSTA

Com sortir d'aquesta situació? Per a nosaltres ha estat clar, des del primer moment: un procés continu de negociacions entre el Govern i l'oposició. Si ho dèiem el 9 d'agost davant la Comissió d'Economia i Hisenda, era perquè els Socialistes de Catalunya no pensàvem que UCD tingués capacitat per sortir de la crisi. No perquè li manqui majoria pràctica al Congrés o al Senat, sinó perquè no té cap pes en el camp sindical i perquè hi ha una "burguesia extraparlamentària", amb la qual té unes relacions desfavorables. Tampoc no pensàvem que un govern de concentració democràtica sigui possible ara, ni molt menys desitgem algunes fórmules catastròfiques.

La nostra proposta la repetirem el 27 de setembre, tot dient que recolzàvem "un acord programàtic que vagi acompanyat d'un procés de negociacions continuu, amb un període de temps que ha de ser vàlid, i un altre període en què es revisin les actituds, les posicions i la forma en què s'apliqui l'acord, i tot això paral·lel al treball en el Parlament". El portantveu d'UCD encara insistia en un programa econòmic fet exclusivament pel govern, i el portantveu comunista deia textualment: "La solució no pot venir per un pacte o acord programàtic", i afegia: "nosaltres tenim dubtes seriosos sobre que UCD amb aquest acord programàtic, pogués portar a terme aquesta política." Una setmana després, el president del Govern proposava arribar a uns acords conjunts i el seguien tots els partits, tot i els dubtes d'Alianza Popular.

CAP A LA MONCLOA, AMB QUATRE CRITERIS

Amb quins criteris anàrem a La Moncloa els Socialistes de Catalunya? Hi hem estat coherents amb el que dèiem a la campanya electoral? Els criteris amb els quals hem treballat han estat fonamentalment quatre:

1. Impedir que els costos de la crisi recaiguin exclusivament sobre els treballadors i la resta de les classes populars, tal com hagués passat si hagués estat tot deixat en mans de l'actual govern. En definitiva, impedir un pacte social.

2. Actuar contra els centres on el franquisme continua dominant i que podrien ser les bases d'un "golpismo" civil.

3. Avançar en l'establiment d'elements de democràcia econòmica que permetin als treballadors penetrar en par-

cel·les de poder que fins ara, malgrat haver-les finançat, no han controlat.

4. Establir els mecanismes necessaris per anar transformant un Estat centralista en un Estat autònom. Uns mecanismes que són els que ens han de permetre donar contingut a una Generalitat fins ara sense atribucions.

AVANÇOS

Els resultats obtinguts ens permeten d'assegurar que el pla contra la crisi que ha estat a la Moncloa no és la sortida que el gran capital sense una democràcia política hagués imposat. Hi ha una sèrie d'elements que donen prova que hem avançat mitjançant l'aplicació d'aquells criteris. Vegem-ne algunes mostres:

- 1) Millora de l'assegurança d'atur, millora en serveis de l'assegurança social; accions a favor del loc de treball; reducció del ventall de salaris; establiment d'un nou índex del cost de vida; foment del treball juvenil, etc.

- 2) Control de les empreses públiques, control i vigilància de l'Assegurança Social; suspensió abans de les eleccions dels actuals dirigents de les Cambres Agràries, etc.

- 3) Nova Llei de Cooperatives; supervisió d'algunes activitats per Comissions Parlamentàries; regionalització de les inversions públiques, reforma fiscal amb augment dels impostos directes i disminució dels impostos indirectes; creixent financiació de l'Assegurança Social pel pressupost general de l'Estat, etc.

- 4) Establiment del principi general de traspass cap a les autonomies abans de la Constitució; ensenyament de les diverses llengües i cultures; intervenció dels Governos Autònoms a la Generalitat; control de la televisió; intervenció de les autonomies a l'agricultura, etc.

EL QUE ARA CAL FER

El programa conjunt aprovat ha de significar que d'aquí 6-9 mesos alguns índexs tendeixin a millorar. Cal tenir en compte que no hi ha cap país que hagi sortit fins ara de la crisi, però en la immensa major part ja hi ha signes parcials de recuperació, quan nosaltres no en tenim cap. I que, començar a sortir de la crisi, les centrals sindicals i les institucions autònòmiques tinguin poders reals concrets.

Ara el que cal és que el Govern porti a la pràctica els Acords i que l'oposició si no ho fa l'obligui a fer-ho. Per altra banda, cal que els partits parlamentaris i les centrals sindicals treballem amb fermesa per ocupar realment aquelles zones de poder que ara tenim obertes. I ocupar-les amb eficàcia.

També caldrà que, periòdicament, siguin realitzades reunions per a revisar els Acords presos, tant revisant possibles errors com adequant-los a una realitat que sempre és canviant. La negociació continuada és un aspecte essencial per a supervisar i actuar i perquè els Acords respectin al màxim a les classes populars i continuarem lluitant perquè sigui acceptada pel conjunt de partits.

Adquireixi el seu televisor

Philips
en blanc
i negre
o en color

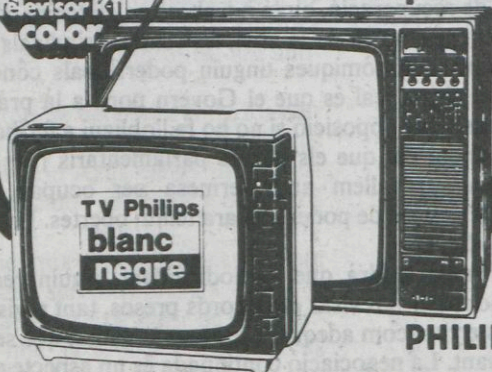
establiments

Albert

Monturiol, 13
i Peralada, 13
FIGUERES

els compradors
exigents prefereixen
tv Philips

Philips
Televisor K11
color

Entre bastidors

Per Samsó Oliver

“Per una Casa de Cultura”

(I)

A part de les tres representacions de les quals hem informat des d'aquesta secció, l'àmbit de teatre del Congrés de Cultura Catalana ha elaborat un petit projecte amb el títol “Per una casa de Cultura”, que ha estat exhibit, juntament amb altres treballs, a l'exposició del Museu de l'Empordà.

El treball parteix de la resolució final de l'àmbit (veure 9 PAÍS nº 7), dels projectes de les companyies professionals, de l'estat actual de la infraestructura cultural a Figueres i de les necessitats culturals de la nostra ciutat.

Primerament, fa unes consideracions sobre l'organització nacional del teatre, i de com ha de ser considerat aquest: “Com un servei públic orientat a satisfer les necessitats culturals i ideològiques de la població, i més concretament les classes populars”. Després d'això, enumeren una sèrie de “llibertats polítiques i socials” necessàries per arribar a la situació anterior.

Referint-se al cas concret de la nostra ciutat, diuen:

“Figueres serà un dels 38 futurs centres comarcals degut que és la ciutat més important de l'Alt Empordà. Per a poder ser, doncs, una plaça d'activitat teatral periòdica ha de comptar amb unes instal·lacions i mitjans tècnics i paral·lelament s'ha d'organitzar una gestió”.

“El teatre ha estat una de les parts de la cultura més maltractada, però no es poden fer distincions a l'hora de reivindicar les necessitats culturals que té la ciutat. Per això, ens sembla que és inútil la creació d'un teatre molt modern sense preveure altres necessitats culturals. La solució és crear un centre cultural, una “Casa de Cultura” totalment subvencionada, gestionada pel poble, que doni prioritat a les necessitats més peremptòries i que tingui una infraestructura adient i que no es pot trobar als locals privats.”

“En aquesta “Casa de Cultura” s'hi ha de trobar: una biblioteca amb les condicions necessàries, una hemeroteca, l'arxiu municipal, sala d'exposicions, sala de conferències, la sala i l'escenari adient, cursos de teatre, música, dibuix, etc.”

Més endavant, situa aquesta Casa de Cultura: “L'ideal fóra que hi poguéss haver a cada barri uns centres culturals totalment independents els uns dels altres. Figueres no és una ciutat tan gran com perquè això sigui possible i hauré d'advocar per una Casa de Cultura “central” que tingui representants als barris, que s'haurà de construir, en un futur ben pròxim, al centre de la ciutat, en un lloc de fàcil accés”.

“Per a la finalització d'un projecte d'aquestes dimensions es podria comptar amb: L'Ajuntament, altres organismes oficials (Diputació, ministeris, Generalitat); societats culturals; societats recreatives, a canvi de la possible utilització de la sala, és a dir, de llogar-la per endavant durant uns quants dies a l'any, degut que no tenen sales adequades (auditori, teatre, etc); els espectadors a través de les associacions de veïns, mitjançant abonaments avançats o amb aportacions desinteressades”.

Llibres per a la mainada (i II)

Per M^a. Àngels Anglada

Després d'haver parlat, en termes molt generals, dels llibres per a infants, potser serà útil d'esmentar alguns títols concrets amb més pausa. Em refereixo a la col·lecció "Els llibres amb cua", perquè tenen un preu molt assequible, són una sèrie de narracions adreçades especialment als nois i noies catalans. Les característiques d'aquesta col·lecció són: una edició senzilla, però amb impressió clara i força acurada generalment; uns relats llegívols i que s'entenen fàcilment, i unes il·lustracions simples, en blanc i negre, però fetes amb gràcia.

Actualment aquest llibre s'inclouen en les Edicions de Mall, que dirigeix el poeta Ramon Pinyol. Els últims títols que m'han arribat són: "Les trampes de l'Enric", "Els gossos salvatges" i "Tom Sawyer, detectiu"; és a dir, dues obres originals d'autors catalans i l'adaptació d'un clàssic com Mark Twain.

Les trampes de l'Enric té com a autor el poeta i novel·lista Ramon Comas. És una narració poc complicada, d'unes cent-cinquanta planes, en la qual coneixem un grup de nois que es fan simpàtics, un savi investigador i d'altres personatges secundaris; un xic de ciència-ficció afegeix interès al relat, així com la presència d'elements molt actuals, com els típics concursos televisius, basats només en la memòria. Tot i que el vocabulari és força senzill, hi ha un glossari de les paraules que poden venir de nou als lectors poc avesats al català, com és habitual en els "Llibres amb cua".

Els gossos salvatges és signat per Joaquim Carbó, col·laborador de Cavall Fort i autor de molt llibres per a infants i adolescents.

Joaquim Carbó, escriptor que domina els recursos de la llengua, centra l'acció de la seva obra en les peripecies d'una colla de gossos i cadells que han esdevingut salvatges per l'abandonament culpable de l'home: fet que, dissortadament, s'ha produït sovint aquest darrers anys. El relat, senzill i interessant, ve avaluat per un vocabulari molt ric, sobretot pel que fa a noms d'animals: ocells, esquiroles, i tota mena de bestioles. Cada gos —un xic humanitzat, val a dir-ho— té el seu nom i la seva personalitat. Sense pretensions moralitzadores, se'n desprèn, però, un afecte pels gossos i per la naturalesa, i una lliçó de responsabilitat, tant allunyada de sentimentalismes excessius com de negligències cruels.

Tom Sawyer, detectiu. Aquest llibre és ja un clàssic de la literatura per a nois i noies, juntament amb "Les aventures de Tom Sawyer" i amb "Huckleberry Finn". L'adaptació és de Jordi Vinyes, i els dibuixos, molt abundants, de Maria Puig. La narració és molt viva i a més té un punt de misteri i d'intriga que la fa doblement interessant: Tom Sawyer, efectivament, descobreix la trama criminal amb què volien embolicar el seu oncle, acusat d'un assassinat. Els personatges dels dos vailets protagonistes, de la tia Sally i de l'oncle Silas, amb tots els secundaris que els volten, es faran amics o odiosos als petits lectors, ja que la trama té una gran atracció. Un apèndix explica diverses experiències que els nois poden fer amb empremtes digitals i petjades, així com exercicis per a una millor comprensió de l'obra.

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

9PAIS

Nom	
Adreça	Telèfon
Població	

Forma de pagament

- Presentació factura
- Gir postal
- Taló bancari

CONDICIONS

- 6 mesos (26 n.ºs) 500 ptes.
- 12 mesos (52 n.ºs) 1.000 ptes.

Data i signatura

El periòdic es reparteix a Figueres a primera hora del matí. Els subscriptors domiciliats fora de Figueres pagaran un recàrrec de 100 ptes. (6 mesos) i 200 ptes. (12 mesos), per despeses d'envio.

Ramon Grabolosa: irreparable pèrdua

Per Montserrat Vayreda i Trullol

Ha mort Ramon Grabolosa, l'historiador d'Olot i de les seves valls, l'home cordial que lligava amistats, apadrinava pintors i es feia ressò de totes les inquietuds de la ciutat que el va veure néixer.

Finalista el 1966 del Premi "Maspons i Camarasa", l'obtenia el 1969 amb el llibre, "Olot, els homes i la ciutat", mentre tres anys després guanyava el de "Biografia Aedos" amb l'obra "Carlins i Liberals" quedant finalista, el mateix any, del "Catalònia" amb l'interessant estudi sobre "Olot i les seves valls".

Col·laborador de les revistes "Serra d'Or", "Tele/Estel" i "Destino", no podem oblidar que fou un dels creadors de la inoblidable revista "Pyrene", d'una qualitat de forma i contingut que molt poques publicacions comarcanes assoleixen. Des dels setmanaris olotins, Grabolosa era incansable a l'hora de desgranar temes d'interès local, amb la difícil facilitat dels que estan habituats a sincronitzar amb l'esperit que batega damunt la pell d'una terra que des de menut va recórrer una i altra vegada, constantment.

Excursionista nat, tan aviat coronava el Puigsecalm com resseguia meticulosament la Vall del Bac a la recerca d'una esglésiola romàntica, d'un camí inconegut; tan sovint s'endinsava en els més ignorats racons de la Garrotxa, "Un país aspre i antic" —títol que va donar a una de les seves obres més suggestives—, com furgava en el paisatge interior dels artistes amics. Així, publicà "Olot, en les Arts i en les Lletres", que és un panorama gairebé exhaustiu dels artistes olotins del passat i del present, i fins i tot dels que prometen un futur.

Si cada ciutat de Catalunya comptés amb un Ramon Grabolosa en existència, o almenys en potència, quants tresors soterrats sorgirien a la llum, quantes sorpreses ens serien donades, amb quina fruïció descobriríem la petita història local!

Per això és tan de doldre que homes han estat al servei de la comunitat des de tots els angles de la cultura i en àrees que tot i ser reduïdes són d'una tan singular personalitat física i espiritual, vagin desapareixent sense deixar qui els substituï, qui continuï el camí que han fressat gairebé en solitari, impulsats pel propi esforç, amb l'afany de sembrar i de recollir el fruit que ens deixen a l'abast i del que tots, si volem, podem participar.

En un temps de protesta com el que ens toca viure, en el que es neguen, s'obliden o es volen ignorar tantes coses de signe marcadament positiu, val la pena de destacar homes que com Ramon Grabolosa han anat plantant fites que senyalen l'ahir i l'avui d'un país que, per sort, és el nostre.

Un cheque en blanco

por Juli Molons

Se ha firmado el "pacto". Muchas horas de discusiones buscando la panacea que resucite al muerto. De una parte el empuje de las fuerzas políticas y de otra el clásico sentido de anticipación de Adolfo Suárez. Todos los esfuerzos son pocos cuando las situaciones se convierten en inaplazables.

No es de extrañar, pues, que, vistas así las cosas, el Gobierno y la oposición se pusieran de acuerdo al firmar ese acuerdo económico que desde el barco hundido vieron como posible tabla de salvación.

Está claro que hay reticencias y suspicacias. ¡Faltaría más! Después de haber comulgado durante años con ruedas de molino, ahora queremos hilar muy fino. Por ello nos ponemos en guardia cuando, por citar un ejemplo, Fuentes Quintana afirma que hay que distribuir con justicia "las cargas necesarias para salir adelante". Se nos antoja que hay un montón de espaldas débiles en las que apoyar las cargas. Unos cuantos afortunados enriquecidos gracias a las prebendas de ayer, pensarán que la unión hace la fuerza. La unión de los débiles, claro, que son muchos más.

La estructura, si todo ha de marchar, debe ser vertical. Y aquí, verticales, sólo son los sindicatos. O lo eran, que lo mismo da. La moral de pueblo trabajador necesita hechos: algo positivo como sería cercenar las sangrías que representan las grandes industrias deficitarias. Nosotros, "dé-cima potencia" tenemos un montón de super-empresas que han venido enjuagando sus terroríficas pérdidas a base de subvenciones estatales con cargo al erario público. Acabadas ahora, aunque parcialmente, las descomunales ayudas, "se'ls hi ha vist el llautó" y se van al cuerno.

Hasta aquí un ejemplo. Pero es que hay muchos más. El Estado está favoreciendo una cantidad de "puestos de trabajo" de altura, que como pluriempleo, favorecen siempre a las mismas personas, que no son precisamente un grupo familiar, sino que forman legión. Son las pirañas que han dejado, mondo y lirondo, el esqueleto español.

Los partidos han aprobado el "pacto" junto con el Gobierno. Pero, lógicamente, ahora deberán vigilar. Y si se nos permite, diremos que deberemos vigilar todos. Porque ya está bien que al de abajo se le pise siempre la cabeza y que al de el medio se le vaya apretando cada día un poco más la argolla que rodea su cuello.

Sí. Todos a estrechar el cinturón. Pero todos, aunque alguno sea de piel de cododrilo. (De cododrilo serán también las lágrimas que verterán los acostumbrados a tener, con facilidad, más dinero que bolsillos).

En fin. El pacto de la Moncloa ha sido firmado. Después, el presidente Suárez, olvidándose de demagogias, promesas utópicas y metas inalcanzables, emplazó a toda la ciudadanía ante la cruda realidad del momento. "Hay que trabajar más y mejor".

De la oposición recogeremos unas palabras del hombre que, día por día, se hace inevitable en los papeles. Manuel Fraga ha dicho que el "pacto" es un instrumento que facilita al Gobierno para que pueda trabajar con la aquiescencia de todos los partidos. "Pero lo que le hemos dado a Suárez —ha puntualizado— no es, precisamente, un cheque en blanco".

Dues pel·lícules sobre la crisi

He estat a Madriz. Bé, no hi ha problema: fa anys vaig rebre indulgència plenària a Montserrat. Allà, a la capital del "Regne dels funcionaris i dels qui manen", he vist una pel·lícula. No era verda; més aviat negra, amb quelcom de blanc o grogós. Es titulava: "El Pacte de la Moncloa". Starring: Adolfo Suárez, Felipe Gonzalez, Santiago Carrillo, Tierno Galván, Joan Reventós, Anton Gutí, Jordi Pujol, Trias Fargas i els qui pengen. Antiprotagonista: Manuel Fraga Iribarne, i al fons, Blas Piñar. Artistes no invitats, de moment: Centrals sindicals, confederacions patronals i poble. Per a tots ells hi va haver una reestrena i un "pase" per televisió. No era dolenta la pel·lícula; el mal és que era una pel·lícula. Me n'he adonat en tornar a Barcelona, on n'he vist una altra de "cinema verité". Es titulava: "Manifestacions del 4 de novembre contra els efectes de la crisi econòmica". Noi, quin realisme!

La primera pel·lícula començava a l'inrevés que les ianquis dolces. Es veia d'entrada un final feliç (o bé el "the end"), on tothom estava d'acord i signava la pau i deia frases tan rodones com: "Ara comencem una nova etapa en que serà necessària la col·laboració de tots". Aquesta pel·lícula, malgrat tot, semblava no acabar en la sessió que vaig veure. Era com les antigues de Fumanchú: una pel·lícula "per entregues". En el seu argument, quedava clar que es tracta de salvar el país després de llargs debats entorn de com fer-ho. Tots hem salvat el país en determinades ocasions entorn d'una taula amb cagcafè, copa i "puro"; però els personatges de la pel·lícula semblava que ho feien de debó. Vaig sortir-ne convençut que la pel·lícula faria època. Com "Raza", de Francisco Franco —"Jaime de Andrade"— o "El acorazado Potemkin", de Sergei Aisenstein.

En arribar a Barcelona el 4 de novembre (Sant Carles Borromeu), vaig assistir a una altra sessió, o a una segona part de la sèrie, que, com totes les segones parts, no em va agradar tant. Els artistes eren prop de cent mil manifestants al carrer Aragó. La pel·lícula tenia per guionista ni més ni menys que les set centrals sindicals, que donen empena per a ser "estrelles" a Catalunya: UGT, CC. OO., SOC, SU, CSUT, USO i CNT. Aquesta darrera feia de dolent. Es negava a ser unitària i col·laborar amb les al-

tagonistes. Eren —comptant personatge per personatge, no la seva cotització al mercat— quatre contra dues. CC.OO. i UGT feien el paper de moderades i defensaven la pel·lícula que jo havia vist a Madriz; les altres quatre cridaven contra la versió original, demanant la seva traducció entenedora per a tothom.

La pel·lícula de Barcelona era d'acció. Així es podia veure lumpen proletaris amb garrots o navalles atacant els polits obrers que creuen que si la pel·lícula "El Pacte de la Moncloa" no es fa vida, no hi haurà vida normal per a ningú. Em recordava les velles pel·lícules de la depressió econòmica dels anys 20 als Estats Units. Concretament, em recordava la situació del film "Las uvas de la ira", on la gent cabrejada contra els amos cremava les collites. També, en aquell film històric, els moderats frenaven els cabrejats. No se sap com va acabar "Las uvas de la ira", perquè tot de cop va venir la Guerra Civil Espanyola i la Segona Guerra Mundial. De resultes d'ambdues, la depressió passà a segon pla, darera de la crueltat dels esdeveniments. Després, es va reconstruir fins i tot l'economia.

No és pessimisme, que diria el matemàtic de la Història, l'empordanès Alexandre Deulofeu.

Restaurant

Mas Pau

Ctra. d'Olot a 4 Kms de Figueres

ELS HI OFEREIX LES SEVES ESPECIALITATS DE CAÇA

Perdiu a l'ampurdanesa

Perdiu a la col

Cuixa de cérvol agri-dolç

Costellam de cérvol amb salsa poivrade

Civet de cérvol

Civet de llebre amb prunes

Rable de llebre

Costellam de senglar a la ginebra

Cuixa de senglar amb salsa moscovita

Civet de senglar

i els seus salons particulars per a casaments, banquets, reunions familiars, festes...

i per Cap d'any Gran REVEILLON

Reserves: Telèfon 500862 - ext. 82

Nova direcció des d'el primer de juny de 1977

PACTO
DE LA
MONCLOA.

tres ja que no tenien director que els manés, ni serveis d'ordre. Tampoc no s'enteni en elles les altres sis pro-

Esteve Salabert, un joven fotógrafo palafrugellense en la senda del éxito

“La mujer es, quizás, la principal interpretación de la belleza”

—¿Qué elementos utilizas a la hora de tomar un cliché?

—La luz y el sujeto como primeros términos. A partir de ahí, debes interpretar tus ideas con relación a estos elementos.

—A través de tus imágenes, ¿quieres decirnos algo?

—Más bien intento demostrar que, en unos momentos, se producen cosas que vemos delante nuestro y de las que no nos damos cuenta. No obstante, me gusta hacer la composición a mi manera: que los objetos o personas aparezcan como yo quiero, no como deberían ser.

“LA VIDA ES EN COLOR...”

—¿Estás contento de tus inicios en el color?

—Hace dos años empecé las prue-

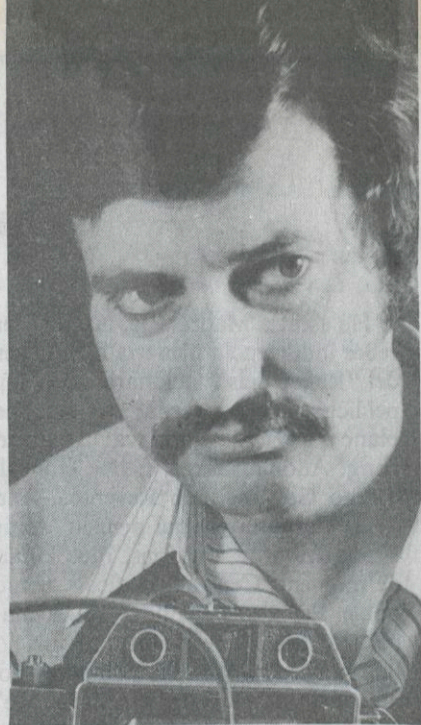
Esteve Salabert cuelga actualmente en Palafrugell y en la Sala d'Art Empordà, lo mejor de su obra fotográfica, elaborada con mucho tino y su proverbial tecnicismo. Y en la propia sala, charlamos con el compañero fotógrafo acerca de lo que para él es la imagen.

TODOS LOS ESTILOS

—¿En qué estilo te encuadras, Esteve?

—Mira; en principio, hago todo tipo de fotografía. Me muevo desde el retrato a la composición, pasando por el movimiento. Todos estos aspectos me gustan, y encuentro que en la exposición que puedes ver se hallan todos los estilos. Ello es un avance.

Una fotografía de estudio hecha por Salabert.

Esteve Salabert.

bas, y al ver que podía resultar vi entonces más posibilidades. Estoy, además, obligado a hacer color. Como dice una publicidad concreta, la vida es en color y, consecuentemente, la publicidad, el reportaje debe tener vida.

—¿Y qué me puedes decir de tus imágenes, en las que captas el movimiento?

—Me gusta encontrar el movimiento de las cosas, ya que la fotografía es muy estática.

DESNUDOS

—¿A qué se debe que reflejes, a menudo, a la mujer? ¿Los desnudos son imprescindibles para un fotógrafo que se precie?

—A la mujer la considero como una interpretación de la belleza, quizás la principal. En cuanto a los desnudos, mi contestación es que no, y la prueba está en que hay grandes fotógrafos que no han elaborado nunca ninguno. Mi parecer es que se ha de hacer de todo.

—¿La figura te preocupa más que el paisaje?

—No te creas. Lo que pasa es que la figura se adapta más a mis técnicas. El paisaje me gusta cada día más y en lo sucesivo pienso desarrollarlo.

Y hasta aquí la charla con Salabert, un joven fotógrafo lleno de porvenir y que puede aportar buenas muestras de su quehacer a la fotografía.

TF-1

PELÍCULAS

- 9 Miércoles 20.30.- Les femmes du monde (D)
- 10 Jueves 20.30.- Richelieu (S)
- 11 Viernes 16.30.- L'Ange des ténèbres (D)
- 12 Sábado 21.30.- Le Riche et le Pauvre (S)
- 13 Domingo 20.30.- Hibernatus (Louis de Funès) (C)
- 14 Lunes 20.30.- Pépé le Moko
- 15 Martes 20.30.- L'Eau sale

(A) acción (B) bélica (C) cómica (CD) comedia (CF) ciencia ficción (D) concurso (E) drama (DC) documental (DP) de portes (M) musical (P) policíaca (T) terror (V) variedades (S) serie

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 9 Miércoles 13.35.- Les visiteurs du mercredi (V)
- 10 Jueves 14.00.- Les 24 Jeudis (V)
- 11 Viernes 13.40.- Le cas du triangle des Bermudes (DC)
- 14.55.- Rugby (France-Nouvelle Zelande) (DP)
- 20.30.- Caterina (CD) Théâtre
- 12 Sábado 20.30.- Numéro Un. Sacha Distel (M)
- 13 Domingo 16.05.- Vive le Cirque (V)
- 14 Lunes 13.50.- Restez-doc avec nous (V)
- 15 Martes 13.45.- Restez-donc avec nous (V)

Resum de programes del circuit català de rtve

- 9 Dimecres 13.30.- De bat a bat
- 14.00.- Miramar
- Tarda 17.15.- Giravolt
- 10 Dijous 13.30.- Barcelona RTVE
- 14.00.- Miramar
- Tarda 17.15.- Personatges
- 17.45.- Català amb nosaltres
- 11 Divendres 13.30.- Tot art (suplement setmanal)
- 14.00.- Miramar
- Tarda 15.30.- Arxiu de Records
- 12 Dissabte 11.00.- Terra d'escudella
- 13.30.- Miramar Esportiu
- 14 Dilluns 13.30.- Miramar Esportiu
- 14.00.- Miramar
- Tarda 17.15.- Musica en viu
- 17.45.- Català amb nosaltres
- 15 Dimarts 13.30.- Tot art
- 14.00.- Miramar
- Tarda 17.15.- Lletres catalanes

A partir de les 15 hores, els programes s'emeteixen per la segona cadena.

A-2

PELÍCULAS

- 9 Miércoles 21.35.- L'Aigle et le vautour (S)
- 10 Jueves 14.55.- SWITCH (S) (Robert Wagner)
- 11 Viernes 16.35.- Germinal (D)
- 20.30.- Les diamants du Président (S)
- 22.50.- Steamboat at Bill Jr. (C)
- 12 Sábado 20.35.- Les Rebelles (S)
- 13 Domingo 21.40.- Les origines de la Mafia (Joseph Cotten) (A)
- 14 Lunes 15.00.- La poupée sanglante (S)
- 15 Martes 15.00.- Le Justicier (S)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 9 Miércoles 15.55.- Un sur cinq (V)
- 10 Jueves 20.35.- Un taxi en or (V)
- 11 Viernes 9.00.- Cérémonie du 11 Novembre
- 21.40.- AH! Vous écrivez? (V)
- 12 Sábado 18.00.- La Course autour du monde
- 13 Domingo 20.30.- Musique and music (M)
- 14 Lunes 21.55.- Personnages de la vie. (Un condamné à mort se penche sur son passé).
- 15 Martes 20.35.- La Campagne d'Italie. (Seconde Guerre mondiale) (DC)

FR-3

PELÍCULAS

- 9 Miércoles 20.30.- Maigret voit rouge (P)
- 10 Jueves 20.30.- Peau d'Ane (Catherine Deneuve) (CD)
- 11 Viernes 21.30.- Les grands fleuves, reflets de l'histoire (La Tamise) (DC)
- 12 Sábado 20.30.- Drole de jeu (A)
- 13 Domingo 21.30.- Confession d'une reine (Film de Victor Sjöström)
- 22.30.- Le vent (Film de Victor Sjöström)
- 14 Lunes 20.30.- Le Concierge
- 15 Martes 20.30.- Le Souffle de la violence (Glenn Ford) (A)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 9 Miércoles 20.00.- Les jeux de vingt heures (CO)
- 10 Jueves 19.40.- Tribune Libre Actualité
- 11 Viernes 19.05.- Max Jacob. Un jeune poète de cent ans
- 12 Sábado 20.00.- Cavalcade, le magazine du cheval
- 13 Domingo 16.55.- Les grands Fleuves (La Tamise) (DC)
- 14 Lunes 20.00.- Les jeux de vingt heures (CO)
- 15 Martes 20.00.- Les jeux de vingt heures à Orange (CO)

La programación de TF-1 se emite diariamente y en color por FR-3, hasta las 18 h. excepto los domingos.

Interferències

F. Garrido Pallardó

A tot arreu es diu que el debut de la nova programació ha estat un fracàs.

Ara bé. No és curiós que en un país com aquest nostre, amb una Facultat de Ciències de la Informació, filla directa de l'Escola de Periodisme, vagi tot tan malament en aquest capítol?

I no és que jo em diverteixi. Encara que no es cregui, el pitjor destí d'un crític és l'impossible aplaudiment.

Com a exemple, preneu-me en Falla. La seva imatge televisiva, sòpita, rònega i bròfega, trista i melangiosa, no pot de cap manera induir ningú que no el conegui a sentir-lo amb justesa i bona fe.

I en Pirandello? Escollir una de les seves obres més conferides d'hermetisme simbòlic és un mal servei fet al seu geni. Qui no sàpiga de què va, tampoc voldrà saber-ho.

Com a fi de festa, anuncien ara el Fidelio de Beethoven. Perfecte. Per als qui no s'estimen l'òpera és un bon començament. De segur que engegaran a dida els inventors d'un aital espectacle.

Fútbol**El Figueres, imparable, venció en Vic (0-2)****Villarrodá marcó un gol —el segundo— de “bandera”**

VIC.- (Crónica especial para 9 PAÍS).- Bien el Sr. Martínez Peinado en su cometido. No tuvo ninguna complicación, ni tampoco se la buscó. La deportividad de los dos equipos facilitó su labor, siendo felicitado al final del choque.

ALIENACIONES

VIC: Ferrer; Rius, Cano, Puig; Noguer, Puig-Viñeta; Davi, Riba, Periche, (Casas), Rodri y Garrido.

FIGUERES: Miret (5); Semis (4), Cortada (4), Ornad (4); Bartolomé (4), Busquets (4); Villarrodá (3), Duran (4), Fernández (5), Pagés (4) y Echegoyen (3). A los 77 ms., Cros (2), suplió a Fernández.

GOLES

Se marcaron dos, ambos favorables al cuadro visitante y durante la segunda parte. El 0-1 se marcó a los 59 ms. y lo consiguió el delantero Fernández, al cabecear una falta sacada por Pagés. El 0-2 que fue un gran gol lo contabilizó para su equipo el extremo Villarrodá, cuando el partido tocaba a su fin. Resultó de gran belleza y espectacular. Arrancó Villarrodá desde su campo y como un meteoró se fue hacia el marco local, driblando al defensa que le salió al paso y más tarde al portero, entrando con el balón a puerta vacía.

COMENTARIO

Empezaremos por decir que el Figueres fue netamente superior al conjunto de casa y que su triunfo resultó muy merecido. Nos habian hablado muy bien de este once ampurdanés y, una vez visto en acción, no tenemos más remedio que reconocer que no nos habian exagerado lo más mínimo. Incluso pudieron marcar más goles; y si no fue así, hay que cargarlo a falta de puntería o mala suerte. Pues, ocasiones no faltaron para ello.

COMO SE DESARROLLÓ EL ENCUENTRO

Se temía al cuadro forastero y de salida los locales adoptaron una prudente táctica de contención, dejando sólo en punta a dos delanteros, para reforzar el medio campo y la línea zaguera. Esto permitió esterilizar todos los ataques visitantes, pero como también es fácil suponer, debilitada su línea atacante, poco podían hacer ante una más que bien organizada defensa.

Lo cierto es que los mayores peligros se cernieron sobre el marco vicense, aunque el marcador no funcionó en estos primeros tres cuartos de

hora. Pero la cosa estaba muy clara. La batuta y el mando de las operaciones estaba en manos del equipo rival.

Pero lo que no ocurrió en la primera mitad, ocurrió en la segunda. El Figueres marcó un tanto y aunque fue un revulsivo para los de casa, el panorama siguió más o menos igual. Ya que pasados unos diez minutos de agobio sobre el portal de Miret, el Figueres volvió a restablecer la situación. Más aún, cuando el resultado se daba por bueno, Villarrodá marcó un preciosos gol que agrandaba la diferencia.

DESTACADOS

En el Vic se nos hace difícil destacar a ninguno de sus jugadores. Todos ellos pusieron mucha voluntad, pero ante un equipo más aguerrido y poderoso poco podían hacer. Se hizo lo que se pudo y nada más. El público muy correcto en todo el encuentro así lo reconoció.

En los figuerenses, nos gustó enormemente la labor del portero. Miret, fue uno de los mejores. Los defensas muy firmes y difíciles de rebasar. Los centrocampistas distribuyendo y canalizando el juego. La delantera bastante eficaz y peligrosa en todo instante. O sea, un señor partido.

Los “unionistas”, a sólo un paso del liderato

(De nuestra Redacción, por Joaquim Ballester).- Cuando se llevan disputadas once jornadas y, a punto de cumplirse el primer tercio de la liga, vemos que la nota imperante es la máxima igualdad entre los equipos punteros. El Horta que comanda la clasificación, lleva un solo punto de ventaja al Figueres, mientras que estos aventajan al líder en positivos. Esta exigua diferencia, según los resultados de la venidera jornada, podría traer cambio de líder, siempre y cuando los hortenses “pinchen” en Hospitalet y el Figueres venza al Montcada. Las dos cosas son posibles.

De todos modos, detrás de estos dos onces, están acechando y a la espera de cualquier resbalón, Endesa, Barcelona y Andorra. Dos puntos por debajo del Horta, no es margen insalvable y cualquiera de ellos podría tomar el relevo si flaquearan los dos equipos que les aventajan en la tabla.

En resumen, mucha igualdad y potenciales muy parejos. Esto de una mayor emoción al campeonato y es bueno para mantener las esperanzas.

Trofeu 9 PAÍS al jugador de la U.S. Figueres más regular de la temporada

Busquets, 42 punts; Bartolomé, 40; Echegoyen, 36; Cortada, Ornad i Pagés, 35; Villarrodá, 31; Duran, 29; Miret, 27; Torrens, 24; Fernández, 22; Semis i Vilar, 14; Cros, 10; Calvo, 7, i Martínez i Salazar, 6.

Resultados y Clasificaciones

TERCERA DIVISION GRUPO III

Horta, 3; Masnou, 0.
 Reus, 2; L'Hospitalet, 1.
 Andorra, 4; La Cava, 0.
 Montcada, 1; At. Monzón, 1.
 Vic, 0; Figueres, 2.
 Malgrat, 0; Júpiter, 4.
 Mahonés, 2; Barcelona, 3.
 Gavà, 5; Oliana, 0.
 Badalona, 0; Gimnàstic, 2.
 Endesa, 3; Europa, 0.

Clasificación: Horta, 16 puntos; Figueres, 15; Endesa, 14, Barcelona, 14; Andorra 14; Gimnàstic, 13; Reus, 12; Gavà, 11; Júpiter, 11; L'Hospitalet, 11; La Cava, 11; Europa, 10; Badalona, 10; Sp. Mahonés, 10; Malgrat, 9; Vic, 9; Masnou, 8;

At. Monzón, 8; Montcada, 7; Oliana, 7.

REGIONAL PREFERENTE

Sant Celoni, 4; Barcelona, 0.
 Palamós, 1; Puigreig, 1.
 Olesa, 2; Can Oriac, 2.
 Granollers, 3; Tortosa, 1.
 Valls, 4; Santboià, 1.
 Bufalà, 0; Artiguenc, 1.
 Cornellà, 2; Sants, 1.
 Amposta, 1; Olot, 2.
 Igualada, 2; Vilafranca, 1.
 Manresa, 1; Torelló, 1.

Clasificación: Olot, 17 puntos; Vilafranca, 14; Igualada, 14; Sant Celoni, 13; Artiguenc, 12; Barceloneta, 12; Cornellà, 11; Santboià, 11; Granollers, 10; Sants, 10; Torelló, 10; Valls, 10; Olesa, 10; Manresa, 9; Palamós, 9; Puigreig, 8; Can Oriac, 7; Amposta, 5; Bufalà, 4; Tortosa, 4.

PRIMERA REGIONAL

Llinàs, 0; Gramenet, 1.
 Bisbalenc, 1; Arbúcies, 1.
 Banyoles, 4; Premià, 0.

Roses, 2; Cerdanyola, 0.
 Palafolls, 2; Blanes, 1.
 Sant Roc, 0; Llefià, 0.
 Lloret, 2; Calella, 0.
 Mataró, 1; Guixols, 0.
 Besonenc, 3; Palafrugell, 2.
 Sant Hilari, 1; Cardedeu, 0.

CLASIFICACIÓN

SEGUNDA REGIONAL GRUPO I

La Cellera, 4; Hostalric, 4.
 Llançà, 4; Peralada, 0.
 Castellfollit, 0; Salt, 0.
 Montagut, 2; Farners, 1.
 Figueres, 3; Canet, 0.
 Sils, 2; Vidreres, 0.
 Los Amigos, 5; Borrassà, 2.
 L'Escala, 1; Cassà, 2.
 Pontense, 5; Torroella, 0.
 Anglès, 1; Amer, 1.

Clasificación: Pontense, con 18 puntos; Llançà, 16; Cassà, Castellfollit, Salt, 13; Anglès, 11; Hostalric, La Cellera, Montagut, Los Amigos, 10; Farners, Peralada, 9; Amer, Borrassà, Canet, Figueres, L'Escala, 8; Sils, 7; Vidreres, 6; Torroella, 5.

URBANIZACION MONTSERRAT

a 2 km. de Figueras

venta de PARCELAS con
 agua, luz, teléfono, listo para conectar.

INFORMESE en:

fincas
Montserrat

avda. José Antonio, 37 - Tels. 50 58 08 - 50 58 12 - FIGUERAS

Fútbol comarcal

PALAMÓS, 1 PUIGREIG, 1

Empate justo, si bien el Palamós en general dominó más, sus ataques fueron sin orden como si cada uno jugara por su cuenta. El Puigreig, equipo fuerte y rápido, con mucha clase pero peligroso, en su entrega, empató el partido a mediados de la segunda parte. Entonces el equipo local volvió a dominar siendo el portero forastero el verdadero héroe del empate.

GOLES: A los 12 minutos marcó Palomares y French empató a los 15 minutos de la segunda parte.

PALAMÓS: Capell, Escribano II, Sánchez Mayor, Escribano I, Cabrera, Medina, Eusebio, Palomeras, Herrera y Fernández.

PUIGREIG: Jareño, Trincado, Catalán, Noguera, Serra II (Boix), Serra I, Suñé, Tapias, Franch, Moles y Vilanova.

BISBALENC, 1 ARBÚCIES, 1

Del partido poca cosa podemos decir, ya que no pasará a mayores comentarios, pues ante un equipo flojo

el titular tampoco ha sabido darnos mayor satisfacción. El Arbúcies ha jugado con corrección y se han comportado sin brotes de juego duro.

GOLES: Al minuto 25, Fábregas por el Bisbalenc y en el minuto 55, Prats por el Arbúcies.

BISBALENC: Freixas, Orts, Jiménez, Ferrer II, Ferrer I, Conesa, Fernández, Gironés, Fábregas, Figueras, Masagué.

ARBÚCIES: Font, Mainara, Bonell, Teulas, Pujolrás, Camps, Vera, Ribera, Prats Zaragoza, Insa.

ROSES, 2 CERDANYOLA, 0

El partido fue suspendido cuando faltaban cinco minutos para el final. Hasta el momento se había desarrollado con presión local ante un equipo que mostraba mucha veteranía en todas sus jugadas. Merecida victoria del Roses que se mostró superior a su oponente.

A los 12 minutos, marcó Cache. A los 75, Donat.

ROSES: Serrano, Gabriel, Rioja, Juncá, Paradera, Cecilio, Huguet, Angel, Donat, Cache.

CERDANYOLA: Campos, Redondo, Cabanillas, Juanito, Reyes, Ramirez, Isidro, Farnés, Chinchilla, Villalba, Sarro.

MATARÓ 1 GUÍXOLS 0

Corto pero merecido triunfo del Mataró ante un Guixols que resultó más enemigo de lo que se esperaba. Un primer tiempo que de cerrojo visitante y absoluto dominio local. A los 41 minutos, Pujals consiguió el único gol del partido, pero en la segunda mitad el Guixols, abrió líneas y consiguió cierta superioridad al principio, para que de nuevo al final mandara el Mataró.

MATARÓ. — Navas, Torrijos, Toni, García Chica, Sánchez, Campos II (Campos I), Sarabia, Gregorio Capderrós, Pujals, Galeote.

GUÍXOLS. — Rabaseda, Antúñez, Gallardo, Bono, Morato, Rocosa, Irla (Diego), Fluviá, Blázquez, Camps, Lorenzana.

BESONENC, 3 PALAFRUGELL, 2

Gran partido jugado por los loca-

LA QUINIELA DE **gpa**s

Joyeria Relojeria SUIZA

Especialidad en Brillantes y Esmeraldas
Talleres de artesanía propios

Agencia Oficial: **CARTIER - OMEGA - LONGINES**
y **CRISTIAN DIOR** de PARIS
VILAFANT, 25 - Tel. 50 11 01 - FIGUERAS

Quiniela Ganadora

1 GIJÓN-ELCHE	1	X	2
2 BURGOS-RAYO VALLECANO	X	X	2
3 REAL MADRID-VALENCIA	X	X	2
4 ESPAÑOL-REAL SOCIEDAD	X	X	2
5 SEVILLA-BETIS	X	X	2
6 SALAMANCA-BARCELONA	X	X	2
7 HERCULES-CADIZ	1	X	2
8 AT BILBAO-SANTANDER	X	X	2
9 VALLADOLID-ZARAGOZA	X	X	2
10 MURCIA-MÁLAGA	X	X	2
11 CASTELLÓN-CORUÑA	1	X	2
12 GETAFE-OVIEDO	X	X	2
13 CALVO SOTELO-SABADELL	1	X	X
14 LEVANTE-ALMERÍA	1	X	X

PRONOSTICO

1 ELCHE-AT. BILBAO	1	X	2
2 RAYO VALLECANO-GIJÓN	X	X	2
3 REAL SOCIEDAD-R. MADRID	X	X	2
4 BETIS-ESPAÑOL	X	X	2
5 BARCELONA-SEVILLA	X	X	2
6 AT. MADRID-SALAMANCA	1	X	2
7 CADIZ-LAS PALMAS	X	X	2
8 SANTANDER-HERCULES	X	X	2
9 CORDOBA-CALVO SOTELO	X	X	2
10 BARACALDO-VALLADOLID	X	X	2
11 ALAVES-CELTA	X	X	2
12 MÁLAGA-HUELVA	1	X	2
13 GRANADA-JAÉN	X	X	2
14 CAUDAL-LANGREO	1	X	X

Escrutinio provisional: 408 acertantes de 14 resultados percibirán 345.711 pesetas cada uno. Los de 13, 8.288 pesetas.

Marató a Nova-York

Per Albert Gurt

les, sobre todo en la primera mitad. A los 6 minutos de juego, Aragón consigue el 1-0. El equipo local hace galas de gran conjunto y fruto de su buen juego llega el 2-0, por mediación de López, en minuto 21. En el minuto 57, los locales se adelantan por 3-0, por mediación de López. A partir de aquí el Besonenec se confía y en el minuto 37 el equipo forastero acorta distancias gracias a Segura. Consigue el 3-2 definitivo Crispin. A pesar de todo, los dos puntos han quedado en casa con todo merecimiento.

BESONENC. — Castaños, Román, Pastor, Jesús, Rodri, Ortega, Cruz Hernández (Pacheco), López Sanahuja, Aragón.

PALAFRUGELL. — Prieto, Benavides, Fábregas, Bou, Borrell, Peiró, Crispin, Sepu (Segura) Galloso, Nieves, Serafin (Herrera).

A.D. LA CASERA-CATALUNYA, 6 - SAN ANTONI, 0

Superado el bache que le ocasionó perder el liderato, la A.D. La Casera volvió a demostrar con este excelente y contundente resultado, la capacidad goleadora que posee y su seguridad defensiva. Con estos 6 tantos, los juveniles de La Casera siguen manteniendo la categoría de máximos realizadores, lo cual hace que la visita del próximo domingo al Figueres, equipo menos goleado y todavía imbatido, prometa ser un encuentro de los más interesantes para todos los buenos aficionados al fútbol.

Sin ninguna discusión para la labor del colegiado, se alinearon a sus órdenes: A.D. La Casera: Felipe; Félix, Parra, Pérez; Romero, J. Pagés; Alforcea, García, Ferrera, Pagés y González.

AMPURDAN, 5 - A.D. LA CASERA-CATALUNYA, 0

Pese al resultado, no jugó mal la A.D. La Casera y agradó en gran manera al público asistente. Por el encuentro realizado por ambos conjuntos, fueron demasiados los goles habidos, pues aunque el actual líder demostró su bien ganada clasificación, los jugadores de La Casera no merecieron llegar al final con esta abultada derrota. Buena labor la del colegiado que no tuvo complicaciones. A.D. La Casera: Quintana; Selles, Mancebo, Moreno; Rodríguez, Gimenes; Juanola, Sorribas, Capel, Cabero y Navarro.

Més de cinc mil persones han participat a la Marató de Nova-York, i diem persones en lloc d'atletes, perquè, en efecte, no tots els participants es poden anomenar atletes, si per aquesta denominació s'entén com a home o dona que efectua un esforç que no és a l'abast de tothom. No, en aquest cas, la majoria dels participants són persones normals, gent que li agrada de córrer perquè sí, pel plaer d'efectuar un esforç perllongat i sentir la satisfacció d'haver-lo fet...i, fins i tot, podríem dir d'haver-lo sofert...

REACCIÓ CONTRA EL NOSTRE MÓN...

El curiós del cas es que mentre el món que ens rodeja es torna cada dia més "comodó", cada dia més voltat de comoditats que fan que la major part de la humanitat s'esforci el menys possible, fins al punt que s'agafa l'auto per a travessar el carrer (i gairebé això no és broma), hi ha homes i dones que, pel contrari, es llencen a esforços titànics per pur plaer, encara que això els suposi passar "un mal rato", com esgotament, nafres als peus, mal d'estómac, etc. Un etcètera molt llarg que inclou, a voltes, la "riota" dels qui els veuen passar...

Tot això, aparentment inexplicable, sembla i és possible que ho sigui, una reacció per part d'un petit nucli de la societat contra el nostre món cada vegada més mecànic i, ahora, automàtic. Un nucli no format precisament per gent jove, ja que molts dels qui participen són gent més que madura, per no dir de la "tercera edat".

EVASIÓ

No fa gaire vàrem tenir l'ocasió de veure el film "Marathon Man", on el protagonista representava un estudiant universitari que practicava la cursa a peu per a participar en una marató, no amb afany de victòria, sinó tan sols per a participar-hi. En realitat, la cursa significava només per a ell una evasió a la seva pròpia realitat, per cert ben dissortada, en mig d'un món agressiu, on les diferències racials fomenten classes i, a més, odis.

Si per a l'heroi del film, i això és el que importa, la cursa és únicament evasió, una evasió provocada per l'esforç físic efectuat en plena natura, en aquest cas, en ple Central Park de Nova-York, que tantes vegades ens han mostrat les pel·lícules americanes. Per cert que mentre ell corria es veien altres corredors, que s'entrenaven, més que madurs en anys.

Direm, per tal de corroborar aquesta afició a la cursa de fons que hi ha arreu del món —sobretot, a Nord-Amèrica—, que l'escriptor Enric Segal, autor de la novel·la "Love History", és un asidu practicante i alhora participant en curses d'aquesta mena; la més important de totes, la Marató de Boston, on també s'hi pren part per milers.

DESTACADA PARTICIPACIÓ D'UN NOIET

I per acabar direm que enguany a la Marató de Nova-York, de la qual parlàvem en començar el nostre escrit, hi participà un noieta de divuit anys que féu el recorregut en tres hores, cosa que ens sembla impossible a les nostres latituds. L'arribada de la cursa, precisament al Central Parck, donà com a guanyador Bill Rogers, conegut maratonista de categoria mundial, triomfant en fèmines Vicki Gorman que ja havia guanyat en una passada edició.

BONA ACTUACIÓ CATALANA

Nota destacada per a l'atletisme català és la classificació en tercer lloc per equips dels nostres atletes darrera Finlàndia i la Gran Bretanya, però davant del Canadà, Suïssa i França.

El nostre millor representat, Ferran Francisco, entrà en 43 posició. No fou una gran actuació, però sí bona, si tenim en consideració l'alt nivell internacional dels participants i, a més, la xifra de més de tres mil arribats.

Farmàcies

Dia 9, dimecres
Soler - Carrer Nou, 22
Dia 10, dijous
Dr. Martín - Rambla, 11
Dia 11, divendres
Dr. Xirau - J. Maragall, 4
Dia 12, dissabte
Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14
Deulofeu - Monturiol, 19
(Només tarda de 4 a 8)
Dia 13, diumenge
Deulofeu - Monturiol, 19
Dia 14, dilluns
Perxas - Rambla, 36
Dia 15, dimarts
Ferrán - Pujada del Castell, 6

Metge de guàrdia

Dia 13, diumenge
Dr. JOSEP COMA
C/ Victor Pradera, nº 1 - 2º
Tel. 50 24 63

Bolsa de Trabajo

DEMANDAS

SE NECESITA Tornero Ajustador. Razón Tel. 50 57 63.

OFERTAS

LICENCIADA EN HISTORIA Y FRANCES se ofrece para dar clases particulares. Razón Tel. 50 57 63.

CHICA AUXILIAR administrativa, hablando francés, desearia trabajo para oficina. Razón Tel. 50 57 63.

OFEREIXO PER a treballar en: Publicitat, serveis gràfics, displays, maquetes, embalatge, etc. Experiència 8 anys. Tel. 50 57 63.

CORRECTOR-LINOTYPISTA con conocimientos mecánica en INTERTYPE y LINOTYPE, excelente ortografía a nivel corrector, ofrécese trabajar Artes Gráficas. Escribir a: Casatjada - C/ San Vicente, nº 10 - VILAMALLA (Girona).

9 PAÍS tiene abierta la sección de Bolsa de Trabajo. Todos los anuncios de ofertas serán gratuitos, entendiéndose que este periódico ayuda así a las personas que buscan trabajo.

Espectacles

Cinema "Las Vegas"

Dijous, dia 10, a partir de les quatre de la tarda: "Uno para la horca" i "El alma se serena".

Dissabte, dia 12, nit; i diumenge, dia 13, tarda i nit: "Carrie" i "Sucedió entre las doce y las tres".

Cinema Patronat

Diumenge, dia 13, a dos quarts de cinc de la tarda: "Aeropuerto S.O.S. vuelo secuestrado" i "Tarzán, el justiciero".

Cinema El Jardí

Diumenge, dia 13, tarda i nit: "Domingo negro" i "Cuando las mujeres dicen no".

Sala Edison

Dimecres, dia 9, nit, i dijous, dia 10, tarda: "Fria como un diamante" i "Le llamaban Calamidad".

Dijous, dia 10, nit; dissabte, dia 12, nit; i diumenge, dia 13, tarda i nit: "El viaje de los malditos" i "Heroína".

Cinema Juncària

Dimecres, dia 9, nit; divendres, dia 11, nit; dissabte, dia 12, nit; i diumenge, dia 13, tarda i nit: "Domingo negro" i "Cuando las mujeres dicen no".

Dijous, dia 10, tarda i nit: "Ana y los lobos" i "A quemarropa".

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5.30 a 8.30 de la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5.30 a 9. Dissabtes de 10.30 a 1. Tarda, tancat.

Museus

Museo Dalí - Obert: matí, d'11 a 13 hores; tarda, de 16.30 a 20.30. Vigílies de festa: matí d'11 a 13 hores i tarda de 16.30 a 21.30. Festius: matí, d'11 a 14 hores; tarda de 16.30 a 21.30. Divendres, obert fins a les 22 hores. Museu de l'Empordà - Hores de visita. Dies feiners: matí d'11 a 13; tarda, de 4.30 a 8. Festius: matí d'11 a 2 i tarda de 4.30 a 8.

Exposicions

Òbanos - Batallé - Coldecarrera. Olis.

Art 3 - Miquel Plana ("Entorn de la natura").

Rhodas - M. Gaju Casal. Olis.

Vallès - Exposició 5 tendències: José Canes, S. M. Fèlez, François Garnier, Joan Ponç i Evarist Vallès.

Victoria - Artistes de la galeria: Estrada Vilarrasa, Bofill, Mercader, Molons, Matabosch, Zamora Muñoz i Sarquella.

Telèfons urgents

Ambulatori Seguretat Social 50 03 65
Clínica Catalunya 50 15 39
Clínica Figueres 50 31 00
Clínica Santa Creu 50 36 50
Creu Roja 50 17 99
Hospital 50 14 00
Ajuntament 50 01 00
Jutjats 50 14 21 i 50 03 69
Bombers 50 00 80
Policia 50 09 29
Guàrdia Civil 50 13 55
Taxis 50 50 43 i 50 00 08
Dipòsit de sang gratuïta 50 17 99

Anuncios Breves

OCASIÓ en Rosas, Urbanización Mas Matas. Piso 4 dormitorios. Almacén anexo. *Fincas Gibert C./ Caamaño, 3.* Tel. 50 14 62. Figueres.

DUPLEX LUJOSO, en Figueres con dos plazas parking. *Fincas Gibert C./ Caamaño, 3.* Tel. 50 14 62. Figueres.

ATENCIÓN CAZADORES DE TORDO. Se vende olivar de 15 vesanes, en sector exclusivo para este deporte. Información *Fincas Gibert C./ Caamaño, 3.* Tel. 50 14 62.

EN VENTA inmejorable terreno situado en cala Motjoy Roses, 11.000 m² Razón: Tel. 50 10 76, laborables.

FONDO ARTÍSTICO DE CRÉDITO. El arte a su alcance por la cantidad que Ud. disponga. Información: *Galeria Art-3. C./ Gral. Mola, 39 Figueres (Girona).* Tel. 50 35 16.

...y ahora en Figueras!!!

MUSICAL EIXIMENIS

Calle Vilafant, 51 - Teléfono 50 59 66

PIANOS
ORGANOS
INSTRUMENTOS
LIBRERIA
MUSICAL

MAXIMAS
FACILIDADES
DE PAGO
GARANTIA ABSOLUTA

Exclusivas:

YAMAHA

RAMEAU
GEYER
ZIMMERMANN
RONISCH
FORSTER
BLUTHNER
STEINWAY
HSINGHAI
HUPFELD
STEINBERG
SAUTER
WURLITZER
RIPPEN
HOFFMANN

HAMMOND

Alta Fidelidad - Discos - Cassettes
Gran surtido de guitarras

MUSICAL EIXIMENIS

Eiximenis, 18 - teléfono 20 63 86 - GERONA

ZAFER S.A.

calle San Lázaro, 35, 2.º A
Teléfs.: 50 51 62 y 50 51 66

**SOMOS LA INMOBILIARIA QUE CONSTRUYE SIEMPRE LA VIVIENDA QUE SE NECESITA
¡Y EN LA ZONA INMEDIATA AL PARQUE BOSQUE MUNICIPAL!**

VIVIENDAS **JUNCARIA PARC - BOSC**

CARACTERISTICAS: Tres, cuatro y cinco dormitorios dobles. Comedor-Estar con amplia terraza. Aseo y cuarto de baño completo. Cocina totalmente equipada con muebles «For-Lady» incorporados. Lavadero y tendedero en terraza interior. Pintura gran calidad. Instalación prevista para teléfono. Antena de TV española y francesa.

CONDICIONES: Hable con nosotros y díganos en que condiciones desea hacer efectivo el 30% de entrada. Denos su sugerencia y atenderemos su caso.

Para el resto de los pagos, dispone Vd. de 12 a 15 larguissimos años. (90% de reducción de impuestos)

RENDA LIMITADA

PISOS DE GRAN CALIDAD. EXCEPCIONAL ZONA URBANISTICA. CUIDADO Y PERFECTO ACABADO
Póliza de seguro de cantidades entregadas n.º 10.137 con Cía. ASEFA. Expediente —GE—VS—7001/73

INFORMESE también en...

calle Caamaño, 3 - Teléf. 50 14 62 FIGUERAS

 Fincas Gibert